

**TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
RABİA NAZ VATAN BAŞTA OLMAK ÜZERE
ŞÜPHELİ ÇOCUK ÖLÜMLERİNİN
ARAŞTIRILMASI VE BU KONUDA
ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN
BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS
ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10 / 1058, 1071, 1108, 1220, 1288, 1369, 1464, 1559,
1560)
TUTANAK DERGİSİ**

**4'üncü Toplantı
4 ARALIK 2019 ÇARŞAMBA**

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve trnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu'nun Komisyonun bugünkü gündemine ilişkin açıklaması

III.- AÇIKLAMALAR

1.- Ankara Milletvekili Filiz Kerestecioğlu Demir'in, danışmanlarının Komisyon salonuna alınmasına ve tutanakların bazı gazetelerde yer almasına ilişkin açıklaması

2.- Eskişehir Milletvekili Jale Nur Süllü'nün, Adli Tıbbın raporunun nasıl hazırladığını netleştirmek istediğine ilişkin açıklaması

IV.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A)GÖRÜŞMELER

1.- Ahmet Yetim'in, Rabia Naz Vatan'ın ölümünü nasıl duyduğuna ve olay sonrası yaşananlara ilişkin bilgi vermesi

2.- Naşit Okur'un, Rabia Naz Vatan'ın ölümünü nasıl duyduğuna ve olay sonrası yaşananlara ilişkin bilgi vermesi

3.-Rehberlik Öğretmeni Selime Ötkün'ün, Rabia Naz Vatan'ın okul arkadaşlarının kendi gözetimindeki ifadelerine ilişkin bilgi vermesi

4.-Mülkiye Başmüfettişi Melih Özay, Rabia Naz Vatan'ın ölümüyle ilgili olarak İçişleri Bakanlığı tarafından açılan idari soruşturmaya ilişkin bilgi vermesi

**RABİA NAZ VATAN BAŞTA OLMAK ÜZERE ŞÜPHELİ ÇOCUK ÖLÜMLERİNİN
ARAŞTIRILMASI VE BU KONUDA ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN
BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10 / 1058, 1071, 1108, 1220, 1288, 1369, 1464, 1559, 1560)**

**4'üncü Toplantı
4 Aralık 2019 Çarşamba**

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Rabia Naz Vatan Başta Olmak Üzere Şüpheli Çocuk Ölümünün Araştırılması ve Bu Konuda Alınması Gereken Tedbirlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu 12.05'te açıldı.

Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu, Komisyonun bugünkü gündemine ilişkin açıklama yaptı.

Ankara Milletvekili Filiz Kerestecioğlu Demir, danışmanlarının Komisyon salonuna alınmasına ve tutanakların bazı gazetelerde yer almasına,

Eskişehir Milletvekili Jale Nur Süllü, Adli Tıbbın raporunun nasıl hazırladığını netleştirmek istediğine,

İlişkin açıklama yaptı.

Ahmet Yetim,

Naşit Okur,

Rabia Naz Vatan'ın ölümünü nasıl duyduğuna ve olay sonrası yaşananlara;

Rehberlik Öğretmeni Selime Ötkün, Rabia Naz Vatan'ın okul arkadaşlarının kendi gözetimindeki ifadelerine;

Mülkiye Başmüfettişi Melih Özay, Rabia Naz Vatan'ın ölümüyle ilgili olarak İçişleri Bakanlığı tarafından açılan idari soruşturmaya,

İlişkin bilgi verdi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 14.41'de toplantıya son verildi.

4 Aralık 2019 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 12.05

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Değerli basın mensupları, kıymetli uzman arkadaşlar; Komisyonumuzun 4'üncü toplantısını yapacağız bugün.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu'nun Komisyonun bugünkü gündemine ilişkin açıklaması

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Şu ana kadar Giresun'daki çalışma ziyaretimiz hariç, bu, 4'üncü toplantımız olacak. 29 kişi dinledik şu ana kadar. Bugün Giresun'dan davet ettiğimiz 3 kişiyi ve İçişleri Bakanlığında konuyla ilgili inceleme, araştırma yapmış bir mülkiye müfettişi arkadaşımızı dinleyeceğiz.

Komisyonumuz belli bir aşamaya geldi esasen, ancak konunun hassasiyeti bakımından ben basın mensuplarından hassaten hem özür diliyorum hem onlara teşekkür ediyorum gösterdikleri anlayıştan dolayı. Etraflı bir bilgi paylaşımı için henüz çok erken, çok hassas bir konu, kamuoyunun takip ettiği, annelerin, babaların, herkesin yüreğini yakan bir konu. İnşallah Meclisimiz, Türkiye Büyük Millet Meclisinin mehabetine uygun bir netice elde edeceğiz, yüreklere su serpecek ve bu konuda devletimizin işleyişi, sistemin işleyişi, Türkiye'de birbirimize olan güvenin asla kaybolmaması ve güvenin anlamı, kıymeti yeniden tahkim edilecek, teyit edilecek.

Ben basın mensubu arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyorum, uzman arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum, biz geçtiğimiz toplantılardaki gibi devam edeceğiz. Hepinize iyi çalışmalar diliyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sayın Başkan, başlamadan hemen bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Tabii, buyurun.

III.- AÇIKLAMALAR

1.- Ankara Milletvekili Filiz Kerestecioğlu Demir'in, danışmanlarının Komisyon salonuna alınmasına ve tutanakların bazı gazetelerde yer almasına ilişkin açıklaması

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bize gelen kişiler dinlendikten sonra, Adli Tıbbın sunumunda danışmanlarımızı alabilir miyiz artık? Yani orada bir beis olduğunu zannetmiyorum, deneyimleri açısından yani kendileri de dinlemiş olur.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Tamam, olur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir de bir itirazım var açık söylemek gerekirse. Bugün gene baktım, tam böyle biz toplantıya başlamadan bir gün önce mi servis ediliyor, ne oluyor bilmiyorum bugün de Hürriyet gazetesinde var. Yok, “Arabayı gördük.” “Adem bunu dedi.” “Şu, şunu dedi.” “Bu, bunu dedi.” Ben bütün muhalif başına vereceğim artık kendi tutanaklarımı. Yani böyle ikide bir Milliyet'te, Hürriyet'te çıkıyor, ötekilerin günahı ne yani? Niye...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kendileri uydurup yazıyorlar ama galiba.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama nereden duyacaklar? Bayağı tutanak.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır, sen gelmeden, şimdi, gazetecilere sordum “Neye göre haber yaptınız?” diye.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Neye göre yapmışlar?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Tutanaklardan yapıyoruz.” diyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Tutanaklardan yaptık.” diyor. Çünkü ben okudum, basbayağı tutanak.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Bugün basın bürosunda da Anadolu haber ajansı dedi ki: “Vekilim, yani biz ısrarla arıyoruz sizi hiç bilgi vermiyorsunuz ama başka gazetelerde çıkıyor.”. Ben dedim ki: “Biz etik bir karar aldık ve biz bu karara uyuyoruz.” Biz şimdi basın bürosunda da aynı şeyi konuştuk Anadolu haber ajansıyla. “Ama biz bir karar aldık ve buna uyuyoruz.” dedik.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Gazeteciler küsüyor yani bize. Ben gazeteciye konuşan biri değilimdir, avukatlığım da, davalarım da çok ketumdum yani konuşmam ama şimdi ayıp oluyor onlara da çünkü en azından onlar, kamuoyunun bilmesi gereken bir şeyi araştırmak istiyorlar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Doğru söylüyorsunuz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “E, diğerinden farkımız ne?” diyor o zaman.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama ciddiye alınmıyor galiba.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Biz zor duruma düşüyoruz, bence bunu da bir isterseniz toplantı sonrası bir değerlendirelim. Tamam, uzatmayalım yani.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Olur, görüşelim arkadaşlar.

IV.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A)GÖRÜŞMELER

1.- Ahmet Yetim'in, Rabia Naz Vatan'ın ölümünü nasıl duyduğuna ve olay sonrası yaşananlara ilişkin bilgi vermesi

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU -Ahmet Bey, hoş geldiniz.

AHMET YETİM – Teşekkür ederim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Biz teşekkür ediyoruz. Tatildeymişsiniz şu anda, tatili bölerek bizim çağrımıza uydunuz, geldiniz.

AHMET YETİM – Evet efendim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bunun için ayrıca teşekkür ediyorum.

Konuyu biliyorsunuz. Rabia Naz'ın vefatıyla ilgili duyduğunuz andan itibaren yaşadıklarınızı bizimle paylaşır mısınız?

Buyurun.

AHMET YETİM – Tabii ki efendim.

Eynesil’de iş yerimiz var, fırınımız; o gün ben fırındaydım. Fırından çıktıktan sonra aracıma bindim iş yerimin arkasından, iş yerimin ön caddesine doğru geliyordum. Orada bir arkadaşım bana dedi ki: “Rabia Naz’a araba vurmuş. Haberin var mı?” Benim haberim yok dedim. Şaban Vatan’ı aradım, telefonu meşguldü. Eren Eczanesinde Atika Vatan’ın yanında çalışan iş arkadaşımı aradım, Ali Eren’i, kendisini aradım, cevap verdi. “Hastanedeyiz, doğru.” dedi. Ben de kendi imkânlarımla

hastaneye gittim. Hastaneye gittikten sonra Şaban ağabeyi gördüm, orada biraz bekledim yarım saat, kırk dakika civarında, sonra Rabia Naz'ın vefat haberini öğrendik. Sonra bir yarım saat falan daha oyalandım hastanede, köydeki evimize misafir geldiği için ben geri dönmek zorunda kaldım, evime geri gittim. Köye çıktım, misafirler gittikten sonra saat on buçuk, on bir civarlarında, 22.30 civarlarında eşimle beraber Eynesil'e inerken taziyede bulunmak için tekrar evlerine saptık, eşimin Atika Vatan'a taziyede bulunması için. O taziye gitti, ben de aşağıda yolda insanlar vardı, aşağıdaldı, onlarla konuşuyorduk. Sonra, "Rabia Naz evin üstünden atladı, şuraya düştü." falan diye konuşulurken... İşte, Neşet Usta, Serhat Balcı, ben; üçümüz kendi aramızda konuşuyorduk, dediler ki: "Evin üzerine çıkalım." Çıkalım dedik biz de üçümüz beraber. Atölyeye giriş kapısından, aşağıdan evin üzerine çıktık, kapının sağ tarafında çanta vardı, okul çantası. Hemen aşağıda polisleri çağırdık çanta burada diye, polisler yukarı geldi. 3 polis geldi, birisini hiç tanımıyorum, o da polismiş. Geldiler, "Çantayı nerede buldunuz?" diye bize sordu o tanımadığım polis, şuradaydı dedik biz de. O kapının çapraz açısında baca vardı, bacanın kenarında sandalye vardı. Sandalyeyi aldı, çantanın yanına, üzerine koydu, oradan birkaç kare fotoğraf çekti. Artık 5-6 tane mi, 3-4 tane mi, o kadarını bilmiyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Sandalyeyi polis mi aldı getirdi?

AHMET YETİM – O "polis" dedikleri kişi aldı.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Oraya getirdi.

AHMET YETİM – Evet. Orada biraz fotoğraf çekti, birkaç kare fotoğraf çekti. Sonra, üniformalı bir polis vardı, Ruhi Kalkan, Eynesil'deki polis; "Şaban, bu çanta burada gündüz yoktu. Bu çanta buraya nasıl geldi Şaban?" diye Şaban ağabeye böyle şeyler söylüyordu. Sonra "Burada daha yapacak bir şey yok, aşağıya inebilirsiniz." dediler, polisler çantayı aldı, biz de evimize gittik. Benim görüp bildiklerim bunlar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki, arkadaşlar...

Jale Hanım, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, çatıya üçünüz çıktınız, çatıda kimse yoktu o anda değil mi?

AHMET YETİM – Hiç kimse yoktu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece üçünüz vardınız.

AHMET YETİM – Üçümüz vardık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz mi gördünüz çantayı ilk?

AHMET YETİM – Serhat'la ikimiz gördük, "Çanta burada." dedik birbirimize, Neşet ağabeyi çağırdık. Rabia Naz'ın dayısı vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O daha önce girdi herhâlde.

AHMET YETİM – O en önce girdi, çatının uç kısmına doğru gitti, o görmedi çantayı. Biz söyleyince arkasına döndü, dedi: "Hemen polisleri çağıralım." Çağırdık aşağıdan polisleri, polisler yukarı geldi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, saat kaç civarlarıydı?

AHMET YETİM – 22.50, on bire on kala, on bir civarları falandı gece.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, çok bariz adım atar atmaz gördünüz siz çantayı.

AHMET YETİM – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, “3 polis vardı.” dediniz yani sonradan geldiler daha doğrusu siz çağırınca.

AHMET YETİM – Evet, sonradan geldiler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Üçünü tanıyor musunuz?

AHMET YETİM – İkisini tanıyorum, öbürünü tanımıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kimdi o ikisi?

AHMET YETİM – Kutlay Sevinç, Ruhi Kalkan.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Diğerini tanımıyorsunuz?

AHMET YETİM – Diğerini tanımıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Üçü de resmî miydi, sivil miydi?

AHMET YETİM – Yok, Ruhi Kalkan, tek üniformalı polis oydu, resmî; diğerleri sivildi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, size mesela ilerleyen süreçte hiç bu polis memurlarını teşhis ettirdiler mi? Çünkü birkaç kez ifade vermişsiniz herhâlde.

AHMET YETİM – 5-6 defa ifade verdim, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hiç teşhis ettirdiler mi polis memurlarını?

AHMET YETİM – Yok, öyle gösterip de “Bu muydu, şu muydu?” diye sormadılar, sadece ifademde “Kimler geldi? İsimlerini biliyor musunuz?” diye sordular bana, ben de isimlerini söyledim böyle.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nasıl biriydi o diğer üçüncü polis, tanımadığınız?

AHMET YETİM – Kısa boylu, hafif kirli sakallıydı yani sivil, karanlık olduğu için şimdi, iki sene geçti üzerinden, tam da ifade edemedim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani Eynesil polisi olsa tanırdınız.

AHMET YETİM – Eynesil polisi olsa kesinlikle tanırdım, ben esnaftım Eynesil’de çünkü.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama hiç teşhis etmediniz bugüne kadar.

AHMET YETİM – Yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, o sandalyeyi çantanın üzerine koyan polis kimdi yani hangisiydi?

AHMET YETİM – O tanımadığımız polisti.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Resmî de o mu çaktı?

AHMET YETİM – Evet, resmî de o çaktı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, size daha sonraki ifadelerinizde bu resmi hiç gösterdiler mi?

AHMET YETİM – Gösterdiler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sandalyenin üstüneyken mi gösterdiler?

AHMET YETİM – Sandalye kenarındaydı biz baktığımızda, fotoğrafı gösterdiklerinde. Ben, şimdi, kapıdan girişte bacanın orada olduğum için çapraz açıdaydım. Çapraz açıda olduğum için ben sandalyeyi üzerine koydu gördüm. Giresun Emniyet Müdürlüğünde ben ifade verdiğim zaman orada bana fotoğraf gösterdiler, fotoğrafta sandalye çantanın hemen kenarında görünüyordu ama ben çapraz açıdan bakınca, bir de gece karanlığında üstünde gibi görünüyordu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sandalye ne kadar uzaklıktaydı?

AHMET YETİM – Sandalye hemen hemen buradan şu koltuk kadar falandır.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bayağı uzakta.

AHMET YETİM – Çok uzak değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Şu koltuk” derken hangi koltuğu tarif ediyorsunuz?

AHMET YETİM – İki üç adım kadar, şu koltuk kadar bir uzaklıktaydı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım. Onu oradan o “kirli sakallı” diye tabir ettiğiniz polis aldı, koydu.

AHMET YETİM – Evet, o aldı, fotoğrafları da o çekti.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, sizden sonra kimler geldi çatıya yani polislerden sonra? 3 polis önce geldi.

AHMET YETİM – Şaban Vatan geldi, Muhammet Vatan geldi, sonra aşağıdan duyanlar geldi yani birden kalabalıklaştı evin üzeri.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Güler Hanım geldi mi?

AHMET YETİM – Güler Hanım çatıya çıkmadı. Atika Hanım, Güler Hanım, onlar çatıya çıkmadılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizin bulunduğunuz süre içinde.

AHMET YETİM – Evet. Onlar çatıya çıkmadılar, çatının aşağısındaki merdivene kadar geldiler sadece, evin üzerine kesinlikle çıkmadılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onlar siz oradayken çıkmadılar.

AHMET YETİM – Hayır.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece Şaban Vatan ve Muhammet Vatan’ı gördünüz siz sonradan.

AHMET YETİM – Evet, tabii, kalabalıklaştı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başkaları da geldi.

AHMET YETİM – Evet, başkaları da geldi. Sonra polisler “Daha burada yapılacak bir şey yok.” dediler bize, “Aşağı inebilirsiniz.” dediler, biz indik.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şaban’a bu şeyi söyleyen Ruhi Kalkan mıydı, “Ben bunu görmedim.” diyen?

AHMET YETİM – Ruhi Kalkan’dı, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Diğer polisler...

AHMET YETİM – Yok, onlar hiçbir şey söylemediler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, o size gösterilen resimde, daha sonraki resimde sandalye yine aynı açıda mıydı? Hiç değişmemiş o resmi mi gösterdiler?

AHMET YETİM – O resmi gösterdiler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çünkü burada dosyada var bir resim, bayağı yani sandalye falan hiç görünmüyor, gerçi karanlık o resim ama aynı resim mi acaba diye merak ettim.

AHMET YETİM – Fotoğraf cep telefonuyla çekildi yalnız o akşam, fotoğraf makinesiyle değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O kirli sakallı bey mi çekti onu da?

AHMET YETİM – Evet, cep telefonuyla çekti. Efendim, bir de biz sekiz ay boyunca ifadeye çağırılmamıştık, bu çanta meselesi ortaya çıktıktan sonra bu fotoğraflar bize o zaman gösterildi. Altı ay, sekiz ay civarından sonra gösterildi yani.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – İlk ifadeniz sekiz ay sonra mı oldu?

AHMET YETİM – Yok, hatırlayamıyorum efendim şimdi, ne desem yalan olur yani.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yani o akşam ifadeniz falan alınmadı?

AHMET YETİM – Yok, kesinlikle alınmadı.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yani takip eden on beş, yirmi gün içinde de alınmadı?

AHMET YETİM – Yok, alınmadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sekiz ay sonra herhâlde Neşet Bey, dayı gidip söylüyor “Bize hiç kimse sormadı.” diye, öyle bir ifadesi var.

AHMET YETİM – Onu herhâlde Şaban Vatan’a söylüyorlar. Şaban Vatan beni aradı, dedi ki: “Çantayı siz mi buldunuz?” Evet Ağabey, biz bulduk dedim. “Bana neden söylemediniz?” dedi. Dedim ki: Ağabey, bize kimse bir şey söylemedi. Sadece o polis memuru “Çanta neredeydi?” diye sordu bize evin üzerindeyken, biz de şuradaydı dedik. Sandalyeyi aldı, bıraktı üzerine, fotoğraflarını çekti, bize bir şey sorulmadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aileden de başka kimse çıkmadı Şaban’la şeyin dışında.

AHMET YETİM – Yok, hayır efendim, çıkmadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başka birinin aşağıya indiğinizde çantayla ilgili konuşmalarını falan hiçbir şekilde duymadınız.

AHMET YETİM – Yok, hayır. Zaten ondan sonra aracıma binip evime gittim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de ben bir şey sormak istiyorum: Siz bu merdivenleri biliyorsunuzdur, apartmanın merdivenlerini. Biz o gün o kadar dikkat etmedik merdivenlere. Nasıl merdivenleri? Böyle bir ara boşluğu ya da tırabzan falan var mı, hatırlıyor musunuz?

AHMET YETİM – Şimdi, normal bildiğimiz merdiven, sadece kapı önleri var, başka yok. Merdiven direkt döne döne çıkıyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tırabzan var mı kenarında, hatırlıyor musunuz?

AHMET YETİM – Korkuluk mu?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Korkuluk.

AHMET YETİM – Hatırlayamıyorum efendim korkuluk var mıydı, yok muydu. Çünkü ben o eve ilk defa o akşam girdim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Merdivenler ıslak mıydı?

AHMET YETİM – Yok, merdivenler ıslak değildi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çantanın üzerinde bir su birikintisi olduğundan söz ediliyor.

AHMET YETİM – Hiçbir şey yoktu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kuru bir sandalyeydi, siz gördünüz mü?

AHMET YETİM – Sandalyeyi bana fotoğrafta gösterdiklerinde sandalyenin üzerinde ıslaklık vardı ama ben dikkat etmedim o akşam sandalyede ıslaklık var mıydı, yok muydu diye; fotoğraflarda gösterdiklerinde ıslaklık vardı, orada gördüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ve atölyeden çıkmışsınız herhâlde, bize biraz orayı tarif edebilir misiniz çünkü hiç atölyeden çıkmadık yukarı.

AHMET YETİM – Nereyi efendim?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Atölyeden bir de evin içine giriş varmış, Neşet Bey’in tutanağını okudum ben, o öyle diyor “Atölyenin içinden çıktık.” diyor. Nasıl bir kapı düzeni var oranın? Biz normal kapıdan girdik gittiğimizde.

AHMET YETİM – Bu Rabia Naz’ın bulunduğu yerin hemen yanından bir kapı giriyor içeri, atölye kısmı var orada, atölyenin içinden de direkt merdiven çıkıyor evin içine.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Atölyenin içinden bir kapı mı var orada da?

AHMET YETİM – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Oradaki kapı açık herhâlde, yine oradan apartmanın merdivenlerinin ilk katına mı çıkıyorsunuz?

AHMET YETİM – Apartmanın merdivenlerine geliyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de normal sokak kapısı, cümle kapısının girişi var değil mi, iki girişi var?

AHMET YETİM – Evet efendim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Biri aşağıda, biri yukarıda herhâlde, değil mi?

AHMET YETİM – Evet efendim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Cümle girişi yukarıdan, atölyenin altından aşağıda yoldan.

AHMET YETİM – Aşağıdan da atölye girişi var efendim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Buyurun Hayrettin Bey.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Ahmet Bey, hoş geldiniz.

AHMET YETİM – Teşekkür ederim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sizin asıl mesleğiniz nedir?

AHMET YETİM – İmam-hatibim ben.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İmamlık göreviniz devam ediyor mu?

AHMET YETİM – Evet, Diyarbakır’da devam ediyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bu çantayı sandalyeye getirip üzerine koyup da resmini çeken polisin adını öğrenebildiniz mi sonra?

AHMET YETİM – Şaban Vatan bana Selim Aktaş olduğunu söyledi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O geldiğinde de oradaydı o zaman, o tanıyor çünkü.

AHMET YETİM – Tabii.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu çantayı gördüğünüz andan itibaren o terasa baktığımızda çimento ya da kireç dağınlığı var mıydı?

AHMET YETİM – Efendim, sadece yerde, bu çantanın bir adım veyahut iki adım ilerisinde hafif böyle beyaz tozlar vardı yerde.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sadece o kadar mı?

AHMET YETİM – Evet, benim görebildiğim onlar.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu Rabia Naz'ı siz eskiden tanıyordunuz o hâlde?

AHMET YETİM – Evet.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – En son ne zaman görmüştünüz?

AHMET YETİM – Hatırlamıyorum, ben çok önceden görmüştüm çünkü o okula gidip geliyordu, ben iş yerimdeydim; onun okuldan çıkış saati benim iş yerimden çıkış saatime uymuyor; denk gelirsek.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hareketlerinde ya da hakkında bir olumsuzluk duymuş muydunuz son zamanlarda?

AHMET YETİM – Hiçbir şey duymadım efendim. Ya, benim uzaktan da tanıdığım kadarıyla öyle yaramaz veyahut şikâyet edilecek bir çocuk değildi bildiğim kadarıyla.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ailenin, özellikle Rabia Naz'ın babasının size karşı itimadı var, öyle bir intiba edindim. Dolayısıyla sizin söyleyecekleriniz bana göre çok önemli çünkü sonuç itibarıyla varılacak bir kanaat hasıl olursa, sizin de mantığınıza yatarsa Şaban Bey'in de ona itiraz etmeyeceği gibi bir düşünceye sahibim ben. O bakımdan oldukça önemli görüyorum ben sizin söylediklerinizi. Şaban Bey'in başlangıçta düşme olabileceği şeklindeki kanaati, ben bir iki ay diyordum, geçen toplantıdaki tanıklardan bir tanesi yirmi-yirmi iki gün sonra...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – “Yirmi iki gün” dedi kendisi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kendisi de mi öyle dedi? Demek ki ben onu atlamışım.

Başlangıçtaki o kanaatinin değişmesine siz de tanıklık ettiniz mi yani nasıl oldu da önce “Düşmüştür.” falan derken sonra trafik kazasına döndü kanaati?

AHMET YETİM – Efendim, biz hastaneye gittiğimizde daha çocuk vefat etmeden önce trafik kazası deniyordu bize, sonra çanta bulunduktan sonra -işte, Rabia Naz tekvando kursuna gitmek için babasından izin istiyormuş galiba- “Kızım galiba denge hareketleri yapmaya çalışırken evin üzerinden düşmüş.” dedi, çanta bulunduktan sonra “Rabia Naz evin üzerinden düştü.” ihtimali verilmeye başlandı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Anlayamadım, çanta bulunduktan sonra?

AHMET YETİM – Evet.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama çantayı o akşam buldunuz zaten.

AHMET YETİM – O akşam bulduk.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hemen mi değişti kanaati?

AHMET YETİM – Yani orada çanta bulunduktan sonra “Evin üzerinden düştü.” dediler, Şaban Vatan “O zaman -benim kızım tekvando kursuna gitmek istiyordu- denge hareketleri yapıyordu, o esnada belki dengesini kaybedip düşmüş olabilir.” dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yirmi-yirmi iki gün böyle devam etti bu.

AHMET YETİM – Ondan sonra iş trafik kazasına döndü.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sonra trafik kazasına dönünce senin de kanaatlerin o yönde mi değişti?

AHMET YETİM – Efendim, ben şimdi uzman veyahut bilirkişi olarak bir şey...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Şahıs olarak kanaatin nasıl değişti?

AHMET YETİM – Şahıs olarak benim kanaatim hiç şey olmadı yani ben evin üzerinden düştüğü ihtimalini veremedim o çocuğa çünkü evin önünde 4,30 mu, 4,60 mı ne bir veranda var, o verandayı aşıp atlamasının mümkününün olmadığını düşündüm kendimce, atlasa bile elektrik telleri var, elektrik teline vurmadan düşmesinin mümkününün olmayacağını düşündüm. Ben her hâlükârda kaza olarak düşündüm bunu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki yan tarafa düşmüş olabileceğini hiç aklınıza getirmedi mi?

AHMET YETİM – Yok, ora hiç aklımıza gelmedi. Ben sonra Şaban Vatan “‘Yan taraftan düştü.’ dediler” diyordu biz Eynesil’deyken ama oradan da düşse orası fındıklık, oradan nasıl çıkacak? Anlatmalarına göre herhâlde ayağı kırık, beli kırık; sürünerek nasıl gelecek?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim, benim bu kadar.

BAŞKAN – Cemal Bey, buyurun.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ahmet Bey, hoş geldiniz.

AHMET YETİM – Hoş bulduk efendim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Dediniz ki: “Biz on bire on kala aşağıda kalabalık bir grup sohbet ediyorduk, oradaydık.” Şimdi, “Çanta bulduktan sonra ‘düştü’ lafı çıktı.” dediniz ama sohbe başlarken, konuşmaya başlarken de “Biz aşağıda arkadaşlarla konuşurken ‘Binadan düştü.’ denildi.” dediniz. Hangi gerekçeyle çatıya çıkma ihtiyacı hissettiniz “Binadan düştü, şu düştüğü yeri görelim.” diyerek mi?

AHMET YETİM – Evet.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Demek ki çanta bulunmadan “düştü” kanaati sizde oluştu o zaman.

AHMET YETİM – Hayır, bende oluşmadı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ya da çevrede böyle konuşuluyordu, değil mi?

AHMET YETİM – Çevrede böyle konuşuluyordu. Bu trafik kazası olayı sadece hastanede konuşuluyordu, evin önüne geldikten sonra “Çatıdan düşmüş.” dediler, çantayı da bulduktan sonra denge hareketleri söylentisi oldu.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tekrarlıyorum çanta bulduktan sonra “düştü” dedikodularına ya da sözleri değil, siz oraya geldiğinizde “düştü” deniliyordu, siz bu 3 arkadaş merak ettiniz, nasıl düşmüş, neye göre düşmüş, nereden düşmüş diye çatıya çıktınız, değil mi?

AHMET YETİM – Evet efendim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Çatıya çıktığınızda da çantayı gördünüz.

AHMET YETİM – Evet efendim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Çantayı gördünüz, tabii sürekli “Çanta bir sandalyenin üzerindeydi.” deniliyor ama sizin şu an verdiğiniz ifadeye göre, sizin gördüğünüz fotoğrafta da buradaki fotoğrafta da olduğu gibi “Çanta sandalyenin üzerinde değil.” diyorsunuz, ben öyle...

AHMET YETİM – Hayır, çanta sandalyenin altında, sandalye çantanın üzerinde.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Altında tabii, dolayısıyla... Pekâlâ, bizim aldığımız ifadelerde, söylenen sözlerde de aşağıya dayının inerek “Çantayı buldum.” diye bağırdığı “Çanta bulundu.” denildiği söyleniyor; siz aşağı inerken böyle bir...

AHMET YETİM – Ben Görele Adliyesinde ifade verirken savcı hanım orada da bana söyledi, öyle bir şey olmadı efendim. Bazıları da demiş ki: “Neşet çantayı almış, evin üzerinden doğru sallamış ‘Çanta burada.’ demiş.” Bazıları da öyle söylemiş. Öyle bir şey yok.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Yok.” diyorsunuz.

AHMET YETİM – Kesinlikle yok yani “Çanta burada.” diye öyle bir şeyler söylenmedi, sadece “Çanta burada.” diye biz çağırdık, polisler geldi yukarı; sadece o kadar oldu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yukarıdan seslendiniz?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Seslendiniz değil mi “Çanta bulundu.” diye, polislere mi seslendiniz?

AHMET YETİM – Evet efendim, aşağıya doğru seslendik, polisler geldi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani her hâlükârda “Çanta bulundu.” diye seslendiniz. Siz geldiğinizde çanta oradaydı.

AHMET YETİM – Evet efendim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban Vatan hastanedeyken size “Çanta yok, çantası nerede?” falan diye sordu mu, böyle bir laf oldu mu hiç?

AHMET YETİM – Yok, bana olmadı ama sadece bir grup kendi aralarında “Kızın okul çantası yok” diye konuşuyordu hastanede, çantasının nerede olduğu bilinmiyordu. İşte, biz de o akşam gelince, çantayı görünce, çağırınca...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Pekâlâ, Ruhi Kalkan Şaban Vatan’a “Şaban, bu çanta burada yoktu, nereden geldi?” dediğinde Şaban ne dedi?

AHMET YETİM – Şaban Vatan “Ben bilmiyorum, olay yerini siz incelediniz.” dedi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tamam, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Filiz Hanım, buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Zaten ben de çantanın sallanıp sallanmadığını soracaktım, onu görüp görmediğinizi.

Teşekkür ederiz geldiğiniz için.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bitti mi Başkanım, bir şey daha sorabilir miyim?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Tabii, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, Ahmet Bey, siz hani meslek icabıyla da güvenilen birisinizdir ilçede dolayısıyla yani insanların bu konulardaki yorumları yani konuşulanlar daha sonra... Yani sizin kafanızda işte “Ya, evet, bu daha akla yatkın.” dediğiniz bir şeyler oldu mu?

AHMET YETİM – Yok efendim çünkü ben gözümle görmediğim bir şeye yorum yapamam, zanda bulunamam. Çünkü gözüm görmedi, gözümün görmediği hiçbir şeye de “şudur” diyemem.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Ahmet Bey, çok teşekkür ediyoruz.

AHMET YETİM – Biz teşekkür ederiz efendim, sağ olun.

2.- Naşit Okur'un, Rabia Naz Vatan'ın ölümünü nasıl duyduğuna ve olay sonrası yaşananlara ilişkin bilgi vermesi

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Naşit Bey, hoş geldiniz.

NAŞİT OKUR – Hoş bulduk, sağ olun, teşekkür ederim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bugün mü geldiniz?

NAŞİT OKUR – Aslında dün geldim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Sefa geldiniz.

Siz Rabia’yı son gören küçük kızın babasısınız. Kızınızdı dinlediniz, onları dinlemek istiyoruz sizden.

NAŞİT OKUR – Olayı ben kısaca şöyle anlatayım size: Ben olayın olduğu gün bahçede idim. Şaban Beylerin evini zaten hâkim tepeden -gelenler görmüştür zaten- kuşbakışı görüyoruz. Ailece günübirlik gördüğümüz insanlar zaten bunlar. Olay günü bahçede idim. İçeriye girdim. Üzerimi çıkartırken bir kalabalık gördük dışarıda. “Ne oldu?” dedim, “Rabia Naz’a araba çarpmış.” dediler. “Allah Allah.” dedim. Sonra benim kızla beraber komşunun kızı vardı, Aydın Bey’in kızı Meryem; ev ödevi yapmak için beraber bizde idiler. O esnada “Biz onu araba yolunda gördük.” dedi. “Kızım, iyi hatırlıyor musun?” dedim. “Baba, daha yeni geldik zaten.” dedi. Çocukların böyle bir şey hakkında zaten yalan ifadeleri olmaz. Dolayısıyla olay yerine indim. Ambulansla kaldırmışlardı. Tekrar eve geldim. Evden sonra Muhammet Bey’i aradım “Durumu nasıl yeğenimizin?” dedim. “Ağır durumu.” dedi. Atladım hastaneye gittim. Hastane kapısında -tabii, bizim insanlarımız biraz farklı- senaryo üzerine senaryolar havada uçuşuyordu. Dolayısıyla bizim size savcılığa da verdiğimiz ifade dışında farklı, keşke sizi bir adım daha ileriye atacak, olayı çözümlenecek bir noktaya götürececek bir bilgimiz olsa da...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Savcılığa ne zaman ifade verdiniz?

NAŞİT OKUR – Ben şahsen ifade vermedim, kızımı götürdüler, arkadaşı Meryem’i götürdüler.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Ne zaman?

NAŞİT OKUR – Bu olayın arkasından zaten Şaban Bey olaydan bir ay sonra bazı şeyleri dile getirmeye başladı. Umre ziyaretinden sonra olayın farklı bir boyuta gittiğini de düşünerek savcılar araya girdi. Görele savcısı birkaç kere çağırdı, en son Giresun’a çağırdılar. herhâlde Giresun’a da birkaç kere gittiler. Beni de şey yaptılar ama ben şunu söyledim: “Ben açık konuşayım size...” Bir gün ramazan ayında geldiler spontane “Sizi Görele’ye götüreceğiz.” dediler. “Kusura bakmayın. Biraz sonra, Almanya’dan gelmiş arkadaşım var, onunla beraber şey yaptım. Ben bu şekilde ifadeye gitmem. Siz bana bir saat verirsiniz, ben o saate göre davranırım.” dedim. İyi ki de gitmemişim, sabahın akşamına kadar savcı beye şey yapacağım diye orada beklenmez ki oruçlu. Dolayısıyla bu şekilde “Ben randevuyla gelirim.” diye bir talebim oldu. Ekstra benden bir talepleri olmadı. “Olsa da söyleyecek olduğumuz fazla bir şey yok, ifadelerimiz zaten alındı.” dedim. Benim olayla ilgili söyleyecek olduğum bu kadar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki.

Hayrettin Bey, buyurun.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Başkan.

Naşit Bey, bahçeniz Rabia Naz’ın bulunduğu yere ne kadar mesafede?

NAŞİT OKUR – Şöyle söyleyelim ya, 80 metre diyelim. Ama ben onların çatısını benim evden doğru meyilli olduğu için, görmüşsünüzdür herhâlde oraya gelince...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Su alınan yere yakın mı?

NAŞİT OKUR – Çok yakın. Yani biz onların çatı katlarını, evlerini -yani Şaban Vatan’ın değil de Muhammet Vatan’ın- oturma odalarını ve çatılarını kuş bakışı görüyoruz. Yani hava mesafesinde 50 metreden daha azdır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Evi anladım da su alınan yere de o kadar yakın mı?

NAŞİT OKUR – Tabii tabii, çok yakın.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, siz on yedi çeyrekte ve o civarlarda bir ses duydunuz mu?

NAŞİT OKUR – Yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Duymadınız, kesin ses duymadınız.

NAŞİT OKUR – Kesin, hayır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Evet. Peki, bir ses olsaydı duyabilir miydiniz, yani bir çuval düşseydi, başka bir şey düşseydi, küt diye ses çıksaydı?

NAŞİT OKUR – Şimdi, evin arka tarafı var, bir de ön bahçe tarafı, denize, kuzeye bakan tarafı olmuş olsaydı eğer, teras kısmı da kuzey terasına düşmüş olsaydı yani o ağırlıkta bir şeyin o sesi duyulurdu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Duyulurdu. Çeşmenin yanındakiler de duyabilirdi, sen de duyabilirdin, değil mi?

NAŞİT OKUR – Tabii ki yani orası sessiz bir ortam çünkü inşaattaki bir keser sesi bile duyuluyor yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki.

Şimdi, sen kalabalık yerine gittiğinde Rabia Naz'ı yerde yatarken gördün mü?

NAŞİT OKUR – Hayır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Görmedin.

Peki, kızınız en son gördüğü zaman tam olarak neredeydi, yokuşa doğru başlarken mi?

NAŞİT OKUR – Şeyde, onların evinin altında bir ev var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O yıkılan ev mi?

NAŞİT OKUR – Yıkılan ev değil, hayır hayır, yıkılan ev gene bizim sülaleye ait, Hacı Ahmet Efendi'nin şeyi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şermin Dede'nin evi mi?

NAŞİT OKUR – Benim babamın amcasının evi, Hacı Ahmet Efendi derler.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani o rampa üzerinde miydi?

NAŞİT OKUR – O rampa üzerinde ama evinin yakınında gördük.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, o anda dondurma yiyor muydu?

NAŞİT OKUR – Hayır hayır, o dondurma olayı çarşıda.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Elinde poşet var mıydı Rabia Naz'ın?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Kendi görmemiş ki.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hayır, çocuğun anlattığından soruyorum.

NAŞİT OKUR – Yok, sadece gördükleri ifade edildi. Zaten Şermin ablanın evinin kapısında görmüşler.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Girenken yani, apartmana girerken.

NAŞİT OKUR – Aşağıdan yukarı giderken, evet.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani, çanta, poşet, o konuda bir şey söylemediler.

NAŞİT OKUR – Yok, öyle herhangi bir şey yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, saati tam hatırlayabildiler mi?

NAŞİT OKUR – Biz ilk verdiğimiz ifadede aşağı yukarı yani tahminen rakamlar verdik. Yani ben size saat kaç verdi, bilmiyorum. Yani beşe yirmi kala mı, herhâlde öyle bir şey verdik.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Evet, o civarlarda.

NAŞİT OKUR – O civarlarda. Yani bu da tahmini bir şey çünkü o kadar uzun bir süre olmadığı için.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, benim soracaklarım bu kadar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Evet, Cemal Bey, buyurun.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hoş geldiniz Naşit Bey.

NAŞİT OKUR – Hoş bulduk, sağ olun.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Siz -şimdi, Hayrettin ağabey sorunca sorma ihtiyacı hissettim- “Sesi duyarım.” dediniz ama bu, Rabia Naz’ın düştüğü an evde miydiniz, bahçede miydiniz, evin içinde miydiniz?

NAŞİT OKUR – Bahçedeydim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bahçede yani eve yakın olan kısımdaydınız, değil mi yani?

NAŞİT OKUR – Tabii, tabii.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Kuzey tarafı dediğiniz sizin ev tarafı. Çocuğun düştüğü söylenen tarafta değil sizin ev anladığım kadarıyla.

NAŞİT OKUR – Hâkim tepede, şeyi görüyor. Yani biz çatıyı...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tepede de yani yolun tarafında mı sizin eviniz?

NAŞİT OKUR – Tabii tabii, onlara biz... Bakın, şu şekilde düşünün o rampayı. Görmüşsünüzdür, siz de herhâlde geldiniz Eynesil’e.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Evet.

NAŞİT OKUR – Onların evi şuradaysa bizim ev... Onların evi yukarı gidince sağ tarafta, bizimki hemen yukarıda sol tarafta, kuş bakışı görür. Yani...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ben de onu demek istedim yani siz yol tarafının solundasınız ama çocuğun düştü denildiği taraf sağ tarafta yani şey olarak.

Bir de kızınız her hâlükârda Şermin Dede’nin evinin önünde son olarak gördüğünü söylüyor, değil mi?

NAŞİT OKUR – Evet.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani metruk evden yaklaşık 100-150 metre yukarıda bu.

NAŞİT OKUR – Evinin kapısı diyeceksiniz oraya yani evine çok yakın.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Evinin kapısı diyeceğiz yani tabii.

Teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki, teşekkür ederiz.

Jale Hanım, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, önce şunu sormak istiyorum: Eşiniz de ifade vermiş herhâlde?

NAŞİT OKUR – Beraber verdik.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, ben şöyle bir tam anlamak istiyorum. Şimdi şurasına Ören yolu diyoruz. Sizin mesela şu kapının olduğu yerde Rabia Naz'ın evi, Vatan Apartmanı var, değil mi? Sizin daha yukarıda, şu tarafta kalıyor, değil mi, yanlış anlamayayım?

NAŞİT OKUR – Yukarıda. 50 metre diyelim havadan doğru.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Daha solunda değil mi?

NAŞİT OKUR – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, eşiniz şöyle diyor ifadesinde: “Ambulans sesini duyduğumda çatıda 4 polis vardı.” Eşiniz polisleri görüyor çatıda.

NAŞİT OKUR – Polis inceleme herhâlde oradaydı, ben görmedim de.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onu ifadesinde belirtmiş eşiniz zaten, 4 polis gördüğünü. O polisleri hiç eşinize teşhis ettirdiler mi? Sivil miymiş, resmî mi, onu söylediler mi?

NAŞİT OKUR – Yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gündüz saatlerinde görmüş zaten.

NAŞİT OKUR – Gündüz saatleri.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ambulans gelmeden hemen önce mi yoksa sonra mı görmüş?

NAŞİT OKUR – Muhtemelen ambulandan sonra olması lazım herhâlde. Tam olarak bilmiyorum ama bir ambulans sesi geldi. Ben dikkat etmedim ama ifadesinde ne söylediye öyledir ama detaylarını bilmiyorum ben şeyin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Size eşiniz mi söyledi “Bir şeyler oluyor, ara.” diye.

NAŞİT OKUR – Biz zaten şeydeydik, bir baktık karşı taraftaki bahçedeki bayanlarda bir yoğunlaşma oldu “Ne oluyor?” diye seslendiğimizde bize söyledikleri şuydu: “Böyle böyle, Rabia Naz trafik kazası geçirmiş.” dediler ve bizim o anda haberimiz oldu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çocuklar da o arada gördüğünü söylüyor zaten, sizin evde çalışıyorlar o arada.

NAŞİT OKUR – Tabii, çocuklar da evde ders çalışıyorlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, şöyle, rehber öğretmen Selime Hanım'ın eşliğinde bir ifadesi alınmış çocukların, ikisinin de. Şimdi, şöyle diyorlar: “Rabiaların evine yaklaşık 100 metre yakınlıktadır bizim evimiz. Biz ders çalışmak için Beyzalara giderken Ören yolu üzerinde, Ören bayırında Rabia Naz Vatan evinden aşağı istikamete yani merkeze doğru inmekteydi.” Yani eve doğru değil, aşağıya indiğini söylüyor çocuklar. Onu öncelikle söyleyen Beyza Okur, sizin kızıdır. Sonra şöyle devam ediyorlar: “Rabia Naz evine yakın bir mesafedeydi. Ören bayırının üzerinde gördüm ancak tam gördüğüm yeri hatırlayamıyorum. Arkadaşım Beyza -bu herhâlde Meryem'in ifadesi herhâlde- daha net hatırlayacaktır. Ben Rabia'yı olay günü Rabia'yı evi ile Ören yolu kavşağında gördüm, evinin olduğu kısımdan aşağıya doğru iniyordu, elinde dondurma vardı, sakın bir şekilde dondurasını yiyerek gidiyordu. Çantasının olup olmadığını hatırlamıyorum.” diyor. İşte tarif ediyor “Üzerinde okul üniforması vardı. Çok samimiyetim yoktu, üst sınıflardan tanırım.” diyor. Kızınız Beyza Okur da aynı ifadeyi tekrar ediyor “O, benim bir üst sınıftaydı. Olayın olduğu tarihte ben 5'inci sınıftaydım, Rabia 6'ncı sınıfta.” Araları atlıyorum. “Evlerimiz yakındır. Rabia Naz Vatan'ı Ören yolu üzerinde evine yakın bir mesafede yokuştan aşağıya inerken gördüm. Rabia tek başınaydı -tekrarlıyor- Rabia kendi evinden aşağıya doğru iniyordu, Rabia ters istikametten geliyordu, dondurma yediğini hatırlamıyorum.

Üzerinde okul kıyafetleri vardı. Sırt çantası yoktu. Aşağı istikamete doğru yürüyordu. Rabia'da ters bir şey sezmedim. 16.30 ve 17.00 arası olabilir.” Araları atladım. Bu aşağı inme, yukarı çıkma konusunda hiç konuştunuz mu? Yani ilk çocuklar size... Anladığım kadarıyla siz evdesiniz, anne evde ve çocukların 2'si evde, 2 arkadaş değil mi?

NAŞİT OKUR – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu ters yöne gitme konusunda... Bu çok kafa karıştırıcı bir şey ters yöne gitme çünkü çocuğu son gören kişiler sizin çocuklarınız ve arkadaşı. Dolayısıyla bu ters yöne gitme konusunu sordunuz mu siz hiç çocuklara?

NAŞİT OKUR – Ters yöne... O konuda bir şey konuşmadık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çok önemli bir ayrıntı çünkü olayda.

NAŞİT OKUR - Sadece böyle bir tepki verdi “Biz onu Şermin teyzenin orada gördük.” dediler biz de bunu... Tabii ki şey bir ifade ama ters yöne gitmesi... Olaya şöyle de şey yapmak lazım: Bakın, burası tam bir mahalle değil ama ailelerin gidip gelmeleri, mesela Şermin ablaya onlar giderler, çay kahve içerler, onlar oraya gelir, üst mahalledeki komşularına giderler yani belli bir şey olduğu için illaki aşağı yöne gidip de tamamen çarşıya indi gibi bir... Belki oralarda dolanıp tekrar ev tarafına gitti. Bu tamamen yoruma açık, spekülasyona açık bir şey yani. Aşağı yöne olması çarşıya inmesini mi gerektiriyor acaba?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yok, zaten evin yakınında aşağıya indiğini söylüyorlar, hani yukarı gittiğini söylemiyorlar.

NAŞİT OKUR – Yönünün aşağıya doğru olduğunu...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz sordunuz mu çocuklarınıza bunu?

NAŞİT OKUR – Yok, sormadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çocukların bu ifadelerinden haberiniz var mı? Yani aşağıya doğru gittiği ifadesinden.

NAŞİT OKUR – Tabii, tabii, var. İstikametinin aşağıya doğru olduğunu söylediler, şey yaptılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ha, size de söylediler bunu? Ondan emin çocuklar?

NAŞİT OKUR – Emin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çünkü, bu, o zaman Rabia Naz'ın evde olmadığını gösterir o saatlerde, düştüğü saatlerde. Bu çok önemli bir ayrıntı. Yani çocukları da tabii zorlamak istemiyoruz ama ne kadar zaman sonra... Yani siz o anda söylediğinizde bunu söylediler mi “Aşağıya iniyordu.” diye, ilk söylediklerinde?

NAŞİT OKUR – Muhtemelen savcılıkta verdiği ifade daha detaylı bir sorgulama olduğu için yönünün aşağıya doğru olduğunu herhâlde ifade etmişlerdir. Çünkü sonuçta çocuk, bir anlık görüntü bu şey olarak, şeyini daha fazla bilmiyorum yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama ikisi de aynı şeyi tekrarlıyor ve 2-3 sefer tekrarlıyor hepsi ifadede. Selime Hanım da “Hür iradeleriyle verdi çocuklar ifadelerini.” dedi.

NAŞİT OKUR – “Biz onu aşağıya giderken gördük, Şermin ablanın orada.” dedi, ifade bu şekildeydi. Başka bir yorum yapmadılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İfadeyi sormuyorum, çocukların size ilk söylediğini soruyorum.

NAŞİT OKUR – “Biz onu Şermin ablanın kapısında gördük.” Yani ben de tam olarak şey yapamıyorum da istikametinin aşağıya doğru olduğu, her hâlde öyle bir şey geçti, aşağıya doğru gidiyor diye yani yönü.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, ne zaman ifadesini aldılar çocukların ilk kez?

NAŞİT OKUR – Savcılık mı?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet. Bilmiyorum ilk kim aldı.

NAŞİT OKUR – Savcılık ifadesini zaten bu olaylar Şaban Bey’in umreye gittiğinden sonra başlayan bir süreç. Umreye gidene kadar herhâlde bir ay gibi bir süre geçti. O zamana kadar kaza oldu veyahut da intihar etti gibi iki farklı kavramı kullandılar. Bilmiyorum, oradaki bu kavramsal ifade de bir şey var, Şaban’ın ilk şeyleri şöyleydi mesela “Benim kızım...” Orada aslında “intihar” değil de “kaza” denilmiş olsaydı biraz daha yumuşak bir şey olabilirdi. Yani “intihar” deyince Şaban biraz “Benim kızım intihar etmez.” diye böyle bir şeyleri oldu. Ne bileyim ya, sıkıntılı bir süreç, Allah kolaylık versin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şeyi anlayamadım yalnız, ona cevap vermediniz, ne zaman alındı ifadeleri bu çocukların?

NAŞİT OKUR – Savcılara ilk ifadeyi Görele’de verdi. Zaten onun dosyalarda olması gerekiyor. Tarihini ben size şimdi... Bildiğim bir şey var, Şaban Vatan’ın umreye gitmesinden bir ay sonra başlayan bir süreç.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hemen aldılar çocukların ifadesini?

NAŞİT OKUR – Tabii, tabii, şeylerini aldılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra herhâlde birkaç kez daha tekrarlanmış öyle mi, yanlış mı anlıyorum?

NAŞİT OKUR – Birkaç kere Görele’ye gittiler, 2 kez Giresun’a gittiler savcılığa. Sadece bizimkini evde aldılar. Başta da anlattım savcıyla ilgili, randevu şeklinde şey yapalım diye. Bunun haricinde, bilmiyorum, ben bu konularda fazla yorum yapmak istemiyorum ama...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yorum değil, biz zaten yorum değil, bildiklerinizi...

NAŞİT OKUR – Yorumdan değil, bir insan olarak, bir Müslüman olarak ben şöyle şey yaptım: Ben Şaban’a üç hafta önce cuma çıkışında şunu söyledim bir kardeşi olarak, bir ağabeyi olarak: “Şaban, beraber güldük, beraber ağladık.” Beraber ağladık bir saat oturup kızının şeyinden sonra. Ben dayanamıyorum birisi yanımda üzüldüğü zaman gerçekten tutamıyorum kendimi. Sevindiği zaman da gülmeye başlarız, sonuçta insani şeylerimiz bunlar. “Bak, bir şeyler, adalet arayışı içerisinde, çok güzel ama elinde kesin belgeler, bulgular olmadan insanların ismini paylaşacaksan git savcılığa paylaş, böyle kamuoyunda, şeyde...” Sıkıntılı çünkü elimizde emin olun hiçbir belge yok, bir bulgu yok. Keşke elimizde bir şeyler olsa da bu, buralara kadar gelmeseydi, olay yerinde, orada çözüleseydi. “İnsanları şey altında bırakma. Adalet arayışı içerisindeyken adaletsizlik yapma. Bak, Allah katında da bunun hesabı çok ağır olur, hiç hoş şeyler değil bunlar. Sonuçta birilerinin isimlerini veriyorsun, havada uçuyor isimler.” Ya, süreç, gerçekten benim hiç tasvip etmediğim bir şeye evrildi, hiç olmaması gereken bir sürece evrildi. “Hiç tanımadığınız, Ankara’daki, İstanbul’daki insanların ismi geçiyor soruşturmayla alakalı. Ya, yazık günahdır, yapma.” dedim. “Doğru söylüyorsun ağabey.” falan filan ama daha sonraki süreçte aynı şeye devam etti. Ben o noktada bir ağabeyi olarak, bir büyüğü olarak, bir insan olarak

söyleyecek olduklarımızı belki de hiç kimsenin söylemeye cesaret edemeyecek olduğu şeyi açık bir şekilde tavsiye ettim, “Bak, bu şekilde yap.” dedim. Yapacak olduğum daha fazla da bir şey yok bir insan olarak yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tabii, çok haklısın ama acılı bir baba var, yani şüpheli bir ölüm var.

NAŞİT OKUR – Aynı, benim kendi evladım, bir yeri acısın, şey yapsın... Ama burada sen bir şeyi aydınlatmak isterken... Şöyle bir şey vardır: Ben hukukçu değilim ama en azından okuyan bir insanım, soy ismim de “Okur” zaten sülale olarak, yani bir şeyi aydınlatmak için elinizde kesin deliller, bulgular olmadan X şahısları üzerine o insanları töhmet altında bırakarak adalet aranmaz ki.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nereden çıkarıyor peki bu isimleri Şaban Bey sizce? Yani sürekli birilerine bir şey söylüyor, yani sürekli demeyelim, doğru tanım değil belki ama...

NAŞİT OKUR – Bakın, benim burada bizzat kendi yaşadığım, kendi söylemlerimi size dile getirdim. Bunu kendim konuştuğum için ben şey yaptım. Yoksa ben daha fazla bilgim olmayan konularda yorum yapmak istemiyorum çünkü ağzımdan çıkan her şeyin...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Biz de yorum yapmanızı istemiyoruz. Biz sadece çocuklarımızın -hani siz de o anda evde olduğunuz için- bilgisine başvuralım diye söylüyoruz. Yani aşağı mı gidiyorlardı, yukarı mı? Çocuklar aşağı gittiğini söyledi size. O konuda eminsiniz.

NAŞİT OKUR – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çocuklar aşağı yani Rabia Naz aşağı gidiyordu. Bu doğru, değil mi? Ve o gün gördükleri yani başka bir gün değil o gün?

NAŞİT OKUR – O gün tabii ki. Yalnız, sığağı sığağına, dakikalar içerisinde yaşadığımız...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Aşağı mı gidiyordu, eve mi giriyordu?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Aşağı gidiyordu.” diyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Şermin Dede’nin evinin önünde görüldü.” dediniz değil mi?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Hayır, eve mi giriyordu, aşağı mı gidiyordu?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Çünkü siz zorluyorsunuz da “Aşağı gidiyor.” diye. Beyefendi diyor ki...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben zorlamıyorum Beyefendi. İfadeler öyle.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Deminden beri 4 etti, 5 etti, dinliyorum...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama ben okuyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – ...sürekli beyefendi ısrarla diyor ki: Aşağı gidiyordu. Açık bir yorum, spekülatif bir yorum diyor. Ben Şermin Dede’nin evinin önüne gidiyor dedim, çocuklar bana diyor. İfade de öyle olabilir ama siz babayı sürekli şimdi “aşağı gidiyordu” demeye zorluyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır Beyefendi, ben öyle bir şeye zorlamıyorum. Çocukların ifadesini okuyorum. Buradaki ifadelerinde 4 sefer...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tamam, ben yanlış anladım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, biraz yanlış anlamışsınız. Yani 4 sefer kendileri “aşağı gidiyordu” diye söylüyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama baba da diyor ki diyorum ben de: “Şermin Dede’nin evinin önündeydi, dediler.” Dolayısıyla baba bu kadar biliyor, zorlamanın bir anlamı yok ki.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, “aşağı gidiyordu” diyor baba. Ben zorlamıyorum Beyefendi. Ne zorlaması?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Öyle diyorsunuz ama böyle oluyor, şöyle diyorsunuz ama böyle oluyor...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama ısrarla söylüyor ya Filiz Hanım, beyefendi söylüyor ya...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bunu biz kendi aramızda konuşuruz, evet.

Jale Hanım, bitti mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, bitti.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Aynı şeyi ben de soracağım, daha doğrusu şunu soracağım...

Şimdi, hoş geldiniz öncelikle Naşit Bey.

NAŞİT OKUR – Teşekkür ederim, hoş bulduk.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şimdi, Adli Tıp raporunda şöyle bir şey diyor: Sizden ve Gönül Okur’dan ikametiniz önünde sözlü olarak ayaküstü yapılan mülakatta olay günü işte tahminen 17.00 sıralarında kendi kızının aynı okulda olmasından dolayı ikametlerine gelirken maktülü yani Rabia Naz’ı ikameti olan binanın merdivenlerin orada gördüğünü kendilerine söylemesi üzerine, diyor. Şimdi, bu, bir kere tuhaf bir yaklaşım zaten, ben tam anlayamadım. Hani aynı anda mı konuşunuz, Gönül Hanım’dan mı aldılar bu beyanı...

NAŞİT OKUR – Gülşen Hanım olması lazım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Gönül yazıyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gönül Okur şey... Bir de iki Okur var, Havuz Sokak’ta, Mebusevi Sokağı’nda oturan...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman başka Okurlar mı bunlar? Naşit Okur’la...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – O diğer kadınlar.

NAŞİT OKUR – Gülşen Hanım benim hanım oluyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman sizden böyle bir şey alınmadı yani ayaküstü orada Adli Tıp uzmanları sizinle bir mülakatta bulunmadılar.

NAŞİT OKUR – Hayır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İşte, orada da “kendi kızının aynı okulda olmasından dolayı” diyor da...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onu yanlış geçirmişler tutanağa.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İşte o yüzden...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben biraz önce dedim ya, Adli Tıp Raporunda gönderilen bilgi için...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, bir tuhaflık var yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – ...Emniyetten giden raporda çok hatalı bilgiler var. Mesela işte “çanta bulundu” diyor...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Önümüzdeki hafta onları dinleyeceğiz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman, buradaki karışıklıktan dolayı. Kusura bakmayın, bir tuhaflık var burada.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Naşit Bey, bahçede o anda ne iş yaptığınızı söylediniz mi? Söylemediniz mi? Onu ben kaçırdım. Neyle uğraşıyordunuz yani?

NAŞİT OKUR – Ne bileyim. Bahçede...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çapa mı yapıyordunuz, ot mu topluyordunuz, ürün mü topluyordunuz? Hani onun düşme sesini bastırarak bir şey yapıyor muydunuz?

NAŞİT OKUR – Bu mevsimde genelde bizim hobi amaçlı bahçemiz vardı, herhâlde otlarla uğraşırdım çünkü bayağı uğraştım. Yani öyle bir şey olmuş olsaydı emin olun...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bunu şunun için sorduk: Elinizde bir makine filan varsa ona odaklanırsınız, gürültüyü duymazsınız diye.

NAŞİT OKUR – Çok ender kullanırım makineyi.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Anladım. Peki teşekkür ediyorum.

NAŞİT OKUR – Estağfurullah.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Ayaklarınıza sağlık.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sayın Başkan, ben sadece şunu ifade etmek istiyorum: Bu ciddiyetsiz bir şey. Ben deminden beri buna kırk saattir kafa yoruyorum. Basbayağı “şu T.C. kimlik no.lu Naşit Okur ile eşi şu T.C. kimlik no.lu Gönül Okur” diyor ve bu söylediğim ifadeyi söylüyor.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yanlış yazılmış.

Gönül Okur diye birini tanıyor musunuz?

NAŞİT OKUR – Gönül Okur benim birinci eşim, boşandığım eşim. Muhtemelen orada nüfus kayıtlarında bir şey olabilir.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Oradan almışlardır, evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, tamam, o zaman, sadece isim yanlışsa, diyelim ki o Gülşen Hanım'dı buraya ismi yanlış yazdılar ama sizinle bir mülakat yapılmadığını söylüyorsunuz, değil mi yani Adli Tıpçılar?

NAŞİT OKUR – Adli Tıpla ilgili öyle bir mülakat yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani evinizin önünde, gelip de...

NAŞİT OKUR – Hayır, sadece arkadaşlar geldi şeyden.

YASAMA UZMANI MUSA ATMACA – Emniyetteki arkadaşlardan Adli Tıp onu almıştır. Adli Tıp ifade almaz Sayın Vekilim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Zaten o yüzden ben de soruyorum. Adli Tıp ifade alır mı?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Emniyetten herhangi biriyle görüştünüz mü evinizin önünde?

NAŞİT OKUR – Giresun'dan siviller geldiler. Oradaki arkadaşlarla beraber ifademizi de zaten onlara verdik biz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani sözlü olarak verdiniz, kapının önünde?

NAŞİT OKUR – Sözlü olarak, onlar şeye geçtiler, resmî olarak imzaladık, o şekilde verdik yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kendi el yazınızla mı verdiniz?

NAŞİT OKUR – Yok, onlar önce yazdılar, daha sonra temize çektiler.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Orada da Rabia Naz'ı ikameti olan binanın merdivenlerinin orada gördüğünü çocuklar söylemiş. Siz böyle bir şey...

NAŞİT OKUR – Bizim çocukların öyle bir ifadesi yok. Yolda.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz böyle bir şey söylemediniz, yani böyle bir ifadeniz yok.

NAŞİT OKUR – Hayır, yok. Zaten en son görenler 2 tane kız çocuğu olduğu için böyle bir şeyin olması söz konusu değil.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, onlar size böyle söylemiş, siz de polislere böyle söylemiş oluyorsunuz burada yazdığına göre.

NAŞİT OKUR – Yok canım, olur mu öyle şey?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani ben buna biraz itibar edilmemesi ve bunun sorgulanması gerektiğini düşünüyorum. Nereden geldi ve niye böyle bir şey var?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Şimdi Adli Tıptan gelen uzman arkadaşımızı dinleyelim, ne diyecek.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU – Şimdi, Adli Tıp Kurumu raporlarını hazırlarken herhangi bir şekilde Adli Tıp uzmanlarının kendisi ifade alamaz, öyle bir yetkisi yoktur. Alınmış raporlar, soruşturma dosyasında yer alan raporlar ya da mahkeme dosyasında yer alan raporlar gelir, ifadeler gelir, onun üzerinden inceleme yapılır, süzülür ve rapora aktarılır yani kendisi hiçbir şekilde ekleme yapamaz.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bu Emniyetin dosyası üzerinden veya savcılığın dosyası üzerinden.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU – Savcılık dosyasından, tabii, onun üzerinden. Yani onun üzerine herhangi bir ekleme ya da çıkartma yapamaz.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki, teşekkür ediyoruz, sağ olun.

Filiz Hanım, teşekkür ederim.

Jale Hanım, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben burada siz çıkmadan önce şu krokide evin yerini tam işaretlemenizi isteyeceğim sizden ama mesela eşiniz buraya gelirken hani polisleri sorabilirler falan diye bir şey söyledi mi size, polisleri gördüğünü? Yani polisleri gördüğünü söylemiş eşiniz çünkü daha önce 4 polisi, size söyledi bunu zaten, değil mi? Ya da birlikte kapıda ifade verdiğiniz için duydunuz.

NAŞİT OKUR – Herhâlde bunu ifademizi alan polislere söylemiş olması gerekiyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz duydunuz ama o gün de söylemiştir sonuçta “Şabanların çatıda polisler var.” diye, değil mi? O polislerin kim olduğuyla ilgili hiçbir bilgi sorulmadı?

NAŞİT OKUR – Yok, kesinlikle yani, öyle bir şey yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öyle bir teşhis falan da olmadı. O sadece “4 polisi gördüm.” dedi ve öyle kaldı, değil mi?

NAŞİT OKUR – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım, tamam.

Şurada çıkmadan gösterebilir miyim tam evlerinin yerini?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Tabii, buyurun.

Naşit Bey, çok teşekkür ediyoruz sizlere.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Naşit Bey, sağ olun.

NAŞİT OKUR – Size bir şey söylemek istiyorum, bunu yanlış algılamayın. Sonuçta insanları buraya siz davet ediyorsunuz, bu insanların çoğu zaten dar gelirli insanlar. Sadece uçak bileti yeterli değil -ben kendi adıma söylemiyorum- belki 50 lira, 100 lira çok fazla önemli rakamlar değil ama dar gelirli insanlar için önemli rakamlar bunlar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Doğru söylüyorsun.

NAŞİT OKUR – En azından havaalanına transferlerini de hesaba katarsanız memnun oluruz. Ben kendi adıma söylemiyorum, buraya davet edeceğiniz insanlar adına en azından bunu bir değerlendirin diye söyledim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bu tavsiyeniz için de teşekkür ederiz, uyarı oldu, sağ olun. Allah razı olsun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Teşekkür ederiz.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Meclisin bunu düzenlemesi lazım. Şimdi, şöyle bir şey, ben izah edeyim arkadaşlar: Anlaşılan bizim Meclisimizin bu iş için koyduğu kurallar vatandaşın ihtiyaçlarına uymuyor. Meclis Başkanımızla görüşeceğiz, daha esnek olmayı tavsiye edeceğiz; vatandaş haklı. Bir gün önce gelirse bir gün önce alacağız, bir gün sonra gelirse konaklama vesaire, biz çağırıyoruz onu, bir araç tahsis edeceğiz.

3.-Rehberlik Öğretmeni Selime Ötkün'ün, Rabia Naz Vatan'ın okul arkadaşlarının kendi gözetimindeki ifadelerine ilişkin bilgi vermesi

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU - Selime Hanım, hoş geldiniz, zahmet ettiniz, teşekkür ediyoruz çağrımıza uyup geldiğiniz için.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Hoş bulduk, merhabalar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Siz rehber öğretmensiniz, öğrencilerinizin sizin gözetiminizde ifadesi alındı.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, aynen öyle.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU - O konuda neler söylersiniz? Çocuklar önceden size anlatmıştır, siz daha sonra dinlediniz, ifade verildi, resmî zapta geçti.

Buyurun.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Aynen öyle.

Şimdi, tabii, hemen olayın olduğu gün ifade falan alınmadı. Biz öğrencilerimizle görüşтік -başsağlığı dilekleri falan- çocuklar çok üzgündü, o süreci atlattıktan sonra birkaç gün sonrasında, öğrencilerle görüştikten sonra ifadeleri alındı. Genelde de benim nezaretimde alındı, benim dışımda...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Kaç gün sonra aldılar ifadeleri?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Şu an çok net hatırlamıyorum tarih olarak.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yani zaman olarak bir ay, iki ay veya...

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yok, yok bir hafta içerisinde olması lazım.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bir hafta içerisinde alındı, tamam.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Olayın perşembe ya da cuma olduğunu hatırlıyorum, tarih tam net olmamakla birlikte, bir sonraki hafta içerisinde öğrencilerle görüşmeler oldu, o şekilde.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU - Çocukların size neler anlattığını hatırladığımız kadarıyla aktarın lütfen.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Çocuklar arkadaşlarını sevdiğini söylediler, öğrencimiz zaten başarılı bir öğrenci, kızımız başarılı bir kızdı, sınıfta da sevilen bir arkadaştı. Zaman zaman çok kitap okuduğunu söylüyor arkadaşları “Çok kitap okuyordu.” diyorlar. Şiirler yazdığını anlattılar, onun dışında, bazen şakalar yaptığını söylediler sınıf içerisinde ama kendi aralarında zaten şakalar yapıyor öğrenciler; bu, anormal bir durum gibi görünmemişti o dönemde.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU - Ne gibi şakalar?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Bir öğretmenimiz anlatmıştı yanlış hatırlamıyorsam, mesela, duvarda matematik sınav başvurusu vardı, gelip oraya başını vurup “Aha, ben sınava başvurdum.” tarzında böyle esprili şakaları olduğunu söylemişlerdi. Esprili, mizah anlayışı da olan bir öğrencimizdi, bu şekilde. En son bu esprisi okulda bayağı dönmüştü.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU - Çocuklar olay günüyle ilgili neler anlattılar size?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Olay gününde kurs vardı, o gün matematik kursuna kalmıştı diye hatırlıyorum. Dört buçukta kurstan çıktıklarında -soruşturmalardeki ifadelerinde çocuklar onu anlatmıştı oradan hatırlıyorum- okul çıkışında hep birlikte çıktıklarını, okulun karşısındaki marketten dondurma, atıştırmalık bir şeyler alıp sonra annesinin yanına gittiklerini anlattılar. Rabia Naz Vatan’ın annesinin yanına, eczaneye uğramışlar -öyle hatırlıyorum yanlış hatırlamıyorsam- sonrasında hep birlikte diğer okulun bahçesinde oyun oynamak için annesinden izin almak istemişler ama annesi de o saatte eve geçmesinin daha uygun olacağını söyleyerek izin vermemiş, sonrasında çocuklar ayrılmışlar; bu şekilde anlatmışlardı olay gününü. Hatırladıklarım bunlar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Teşekkür ediyoruz.

Filiz Hanım, buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Selime Hanım, siz Rabia’yı nasıl değerlendiriyorsunuz, önce bir onu dinleyeyim, sonra bir iki şey sormak istiyorum size.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Şöyle: Ben o yıl orada göreve başlamıştım. Rehber öğretmen olarak da tek tek sınıflara derse girmedğim için öğrencilerin... 270 öğrencimiz var bizim, o yıl göreve başladığım için tek tek bire bir Rabia Naz’la herhangi bir görüşme yapmadım. Şöyle: Genelde sınıf rehber öğretmenlerimiz, okulda herhangi bir problem görülen öğrencileri, idarede bir problem olan öğrencileri bana yönlendiriyorlar ya da benim gözüme çarpan öğrenciler de olabiliyor, o şekilde görüşmelerimi yapıyordum ama Rabia Naz’ın okul içerisinde herhangi bir problemlili durumu ya da ders başarısında herhangi bir düşüşü olmadığı için bana yönlendirilme yapılmadı. O yüzden, bireysel görüşme yapmadığım için, sadece okulda teneffüste, bahçede gördüğüm kadarıyla hatırlıyorum öğrencimizi. O yüzden psikolojik olarak ya da herhangi bir kişilik olarak çok fazla bir değerlendirmede bulunamıyorum çünkü bireysel bir görüşme yapmadım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, sizin şunlardan söz eden bir ifadeniz var mı: Yok, internet üstünden bir oyun oynuyormuş, ağır kitaplar okuyormuş?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – O ifadem şöyle: Ben öğrencilerle o dönemde ifadeler öncesinde “Rabia Naz nasıldı?” gibi görüşmeler yaptığımda çocukların ifadeleri üzerine ben böyle... Arkadaşlarının ifadelerini anlattım ben orada açıkçası. Bir tane oyun vardı Facebook’ta, onu oynadığımı söylemişlerdi arkadaşları.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hangi arkadaşları?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – O yakın arkadaşları, en son kamera görüntülerinde olan arkadaşları, Gamze Naz Sofu ve Kübra, o şekilde.

Bir de “Çok kitap okuduğu için bazen yaşının üstünde kitaplar da okuyabiliyor.” dedi öğrencilerimiz, o şekildeydi, ifadem o yöndeydi ama bire bir kendi ifadem değil “Sadece öğrenciler bu şekilde anlattı.” şeklinde ifademi vermiştim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bayağı kitap adı vererek, içinde intihar, cinayet içerikli olduğunu söyleyerek, bunları anlattı mı çocuklar size o görüşmede?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Bir tane kitapta söylediler, evet “Siyahın Buruk Tebessümü” o kitabı “Wattpad” üzerinden miydi, oradan mı okumuştun onu tam hatırlamıyorum ama böyle bir kitap okuduğumu söylemişti öğrenciler.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İçinde bu tarz şeyler olduğunu mu söylediler?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Ben daha sonra kitabı araştırınca içeriğinin öyle olduğunu öğrendim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz araştırınca öğrendiniz.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman ifadenizde siz böyle kullandınız. “İntihar, cinayet gibi konularda içerikli ve bu yaştaki çocuğa uygun olmadığı.” gibi sözleri siz mi kullandınız?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Çocuklar değil yani.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Çocuklar anlattı “Hocam, bu kitaptan çok etkilendi, bu kitabın içeriği böyleydi.” gibi anlattılar, ben de onun üzerine kitabı merak edip araştırdım “Gerçekten nedir bu kitap?” diye, o şekilde bir kitap olduğunu gördüm.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Anladım ama onun dışında Rabia’nın kendisiyle herhangi bir ilişkiniz olmadı zaten.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yok, bireysel görüşmedim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – 270 çocukla ilgilenmek durumundaydınız.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Aynen öyle, evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Anladım.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Okulda böyle bir durum olsaydı -hani sadece kitaplar üzerinden gidip yönlendirme de çok doğru gelmiyor şu an ama- okulda intihara yönelik bir tutumu, davranışı olsaydı mutlaka öğretmenlerimiz yönlendirme yapardı çünkü onun sınıfında ya da mesela bir üst sınıfta zaman zaman içine kapanan ya da problem yaşayan öğrencileri genelde öğretmenlerimiz yönlendiriyordu. Rabia’nın okulda bu tarz bir tutumu, durumu yoktu. Sadece, arkadaşları “Hocam, böyle kitaplar okumayı seviyordu, çok kitap okuyordu -çünkü farklı kaynaklardan,

internette de sipariş verebiliyordu öğrencimiz, araştırıyordu, okuyordu- böyle bir kitap okumuştı, etkilenmişti.” diye anlatmışlardı. Ben de onun üzerine araştırıp nasıl bir kitapmış bu; o dönemde okumaları gerekiyor mu, gerekmiyor mu diye, onu söylemişim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Anladım ama yoksa, zaten esprili ve...

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Aynen... Yoksa, onun dışında -psikolojik olarak- “Bu kızımız kesinlikle intihar etmiştir.” diyebileceğimiz bir bulgu benim gözlemime göre yok. Çünkü -gözlemediğimiz kadarıyla anne, babayı- sınıf toplantılarına -ben anne, babayla hiç tanışmadım o dönemde- anne falan katılıyordu -öğretmenlerimizin ifadesiyle- ilgili bir aile, maddi olarak bir sıkıntıları yok, öyle gözlemliyorum. Onun dışında, öğrencimizin okul başarısı iyi, sınıfta esprileri var, arkadaşlarıyla da arasında herhangi bir problem yok. Dıştan intihara benzeyen hiçbir duruma rastlamadım. Öyle söyleyebilirim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Teşekkür ederim. Sağ olun.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki, Filiz Hanım.

Buyurun Jale Hanım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, o ifadelere geçmeden önce bir şey söyleyeceğim: Rabia’yla siz hiç birebir görüşmediğinizi söylediniz.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, Berkay ile Yaşar da aynı okuldalar mı?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yaşar ağabeyi lisede; onu ben bir kere gördüm, o da yine bu ifade sürecinde gördüm. Berkay bizim okuldaydı, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onunla bire bir görüşmeleriniz oldu mu?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Onunla bire bir görüştüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonrasında mı, öncesinde mi?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Öncesinde görüştüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Olay öncesinde.

Berkay’ı nasıl tanımlarsınız?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Berkay, sınıf arkadaşlarıyla çok uyumlu değildi, uyum problemleri vardı. Aslında başarılı bir öğrenci ama derse çok çalışmak istemeyen bir öğrenciydi, zaman zaman öğretmenlerinden şikâyet aldığımız bir öğrenciydi. O yüzden -ailesiyle de- annesiyle görüştüm bu durumla ilgili; neler yapılabilir, nasıl davranmamız gerekiyor gibi. Bu şekilde görüşmemiz vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Rabia Naz’ın vefatından önce.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Öncesinde, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonraki süreçte peki tekrar görüştünüz mü?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Sonraki süreçte şöyle oldu: Aradan ne kadar süre geçtiğini hatırlamıyorum ama annesi, babasıyla birlikte geldiler. Okula zaten bir hafta falan gelmediğini hatırlıyorum o süreçte, o vefatını ardındaki süreçte. Sadece yine ifade alınırken bir kere gördüm öğrencimizi, sonra da apar topar okul değişikliği yaptılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İfade alınırken o ifadede de mi bulundunuz?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, o ifadede de vardım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Okulda aldıkları ifade de mi?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yok, onu Emniyete çağırılmışlardı, orada ifade verdi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizi de götürdüler, siz de girdiniz ifadeye.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet. Bütün 18 yaş altı ifadelerinde ben vardım çocukların, yüzde 90’ında, Gamze Nazlar’ın ifadelerinde. Daha sonra, 2 kızımız daha vardı “Yol üzerinde gördüm.” diyen.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben de tam onu soracaktım, evet.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Onların ifadelerinde... Berkay’ın ve ağabeyinin ifadesinde ben oradaydım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tam onu söylemişken... Kaç sefer alındı Beyza Okur ile Meryem Erol’un ifadeleri? Bunun içinde vardınız siz.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Meryem Erol’un ifadesini bir İlçe Emniyet Müdürlüğünden gelip okulumuzda aldılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani Eynesil’de değil mi?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, Eynesil’de aldılar.

Bir defa da İl Emniyet Müdürlüğüne birlikte gittik öğrencilerle.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Giresun’a.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, Giresun’a gittik.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 2 kez.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Sanırım 2 kez. Hani benim nezaretimde olan 2 kez.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım.

Şimdi, orada çocukların davranışları, olayı anlatmaları falan sizde bir izlenim oluşturdu mu? Yani çok net anlatıyorlar çünkü nerede gördüklerini, nasıl gördüklerini?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Aynen öyle, çok net. Netlerdi yani, çocuklar çok net hatırlıyordu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, sizce doğru mu? Yoksa mesela, daha önceki günler gördüklerini söylüyor olabilirler mi ya da -işte, ne bileyim, olur ya, çocuklar böyle severler hikâye anlatmayı- öldüğünü duydular, öyle bir şey uydurmuş olabilecekleri izlenimi oluştu mu sizde hiç?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Ben o ifade sürecinde -hatırladığım kadarıyla- çocuklarımız doğru söylüyordu diye düşündüm çünkü çok net anlattılar: “Şurada gördük.” İkiisi de farklı farklı ifadeye alındı, ikisi de aynı ifadeyi verdiler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aynı anda...

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yok, aynı anda değil, farklı; önce birisini, daha sonra birisini aldılar, ikisi de ortak bir şekilde.... Özellikle Giresun İl Emniyet Müdürlüğünde, çizerek “Şurada mı, şurada mı?” şeklinde... Çocuklar bire bir gösterdi “Şu evin şurasında.” gibi. O yüzden, ben hikâye olduğunu düşünmedim. Gördüklerini doğru ifade edebileceklerini düşündüm. O şekildeydi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, çocukların oradaki ifadelerinde ikisinin de aynı ifadeleri var: “Aşağı istikamete gidiyordu.” diyorlar. Siz hatırlıyor musunuz ifadeyi?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yön olarak hatırlamıyorum ama aynı şekilde söylüyorlardı; onu hatırlıyorum, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O konu hakkında siz çocukların gerçeği söylediğini düşündünüz.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, aynen öyle. Benim izlenimim o şekildeydi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, polislerin hani yönlendirmesi, herhangi bir şey söz konusu olmadı orada.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Yok, İlçe Emniyet Müdürlüğü zaten okulda aldı ifadesini, benim odamda, benimle birlikteyken aldılar. İl Emniyet Müdürlüğünde de yanlarında tahta vardı, tahtada o haritayı falan gösterdiler, “Şurada mıydı, burada mıydı? Ne yöne gidiyordu, nasıldı?” O şekilde bir ifade aldılar. Yönlendirme yok. “Aşağıya gidecekti, yukarıya gidecekti.” böyle bir yönlendirme yoktu yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam, kendileri anlattı.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, kendileri anlattı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Berkay ne anlattı? Onunla ilgili hatırladığımız var mı?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – İfadesinde mi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet.

Bir de “Okul değiştirdi hemen bir hafta sonra.” dediniz. Bir onu sormak isterim. Bir de ifadesinde ne anlatı?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Berkay’ın ifadesini çok net hatırlamıyorum ama olay saatinde evde olduğunu hatırlıyorum. Annesi de evdeydi sanırım, babaanne evde, o şekilde anlatmışlardı. “Anne süpürge tutuyordu.” falan gibi bir şeyler hatırlıyorum. Çok net hatırlamıyorum ifadesini ama evde olduğunu hatırlıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz neredeki ifadesinde vardınız Berkay’ın?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – İlçede alınan. Daha sonraki ifadelerinde yoktum, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Okulda alınanda.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – İlçe Emniyet Müdürlüğünde alınmıştı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Oraya giderek verdiniz.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, oraya gitmiştik.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Okuldan alınma sebebini biliyor musunuz? Yani ne düşündüler?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Okuldan alınma durumunu ailesi gelip bizimle görüştü “Hocam, uygun olur mu? Nedir, ne değildir?” Çünkü 8’inci sınıf ve sınava hazırlanıyordu aynı zamanda ve bir ay sonra okul bitecekti. Biz dedik ki: Akademik olarak çok etkili olmayacak ama... Hem sınıfta problemleri vardı çünkü arkadaşlarıyla çok uyum sağlayan bir öğrencimiz değildi, sürekli atışmaları, tartışmaları falan oluyordu. Hani hem bu yüzden hem de bu olaydan sonra çok etkilendiği için okul değişikliğinin sınava hazırlanmasında daha etkili olacağını düşünerek aile okuldan almak istediklerini söylemişlerdi. Biz de tabii, ailenin isteğine bıraktık bu durumu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra nereye gitti Berkay, hangi okula?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Sanırım, Beşikdüzü’nde Eksen’de galiba, özel bir okuldu.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki.

Mutlu Hanım...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hocam, hoş geldiniz öncelikle.

Rabia Naz’ın okulda yaşadığı bir konuyla ilgili ve ifadelerde geçti. Bir ders arasında tuvalette bayılma numarası yapıyor ve “Bakalım kim önce fark edecek ya da kim ben öldü diye üzülecek?” diye bir gözlem yapıyor. Bu konuda bilginiz var mı?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Benim o konuda bu olaydan sonra haberim oldu, onun öncesinde bana yansıyan bir durum olmamıştı.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Öncesi değil de sonrasında zaten yansıdı. Rabia Naz’ın olayından sonra mı yansıdı?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Evet, Rabia Naz vefat ettikten sonra konuşulurken o şekilde yansıdı.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Arkadaşlarından falan duymadınız mı ya da öğretmenlerinden?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Türkçe öğretmenine mi yapmıştı, tam net hatırlamıyorum, öyle bir şaka yaptığını söylemişlerdi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ne şekilde yapmışlar?

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN – Teneffüste miydi, ders arasında mıydı, çok net hatırlamıyorum ama hani bayılma numarası yaptığını söylediler. Sonra öğretmenimiz gidip bakmış bir şey oldu mu falan diye ama sonrasında şaka olduğunu anlatmışlardı diye hatırlıyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki.

Selime Hocam, çok teşekkür ediyoruz. Ayaklarınıza sağlık.

REHBERLİK ÖĞRETMENİ SELİME ÖTKÜN - Rica ederim, sağ olun.

Kolay gelsin. İyi çalışmalar diliyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Sağ olun. Teşekkür ediyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Adli Tıba direkt geçilecek mi?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yok, Adli Tıp bugün yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yarın mıydı?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Adli Tıbbı haftaya aldık.

Mülkiye Başmüfettişimizi alalım.

III.- AÇIKLAMALAR(Devam)

2.- *Eskişehir Milletvekili Jale Nur Süllü’nün, Adli Tıbbın raporunun nasıl hazırladığını netleştirmek istediğine ilişkin açıklaması*

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, bir dakika... Mülkiye Başmüfettişini çağırmadan şu şeyi bir netleştirmek istiyorum kafamda. Şimdi, biraz önce Filiz Hanım da aynı şeyi söyleyince, hani ben de başlangıcında bir ara söyledim ya, şimdi, burada şunu merak ediyorum ben: Adli Tıba gidiyor bütün ifadeler. Adli Tıp raporundaki o yazıları kendi mi çıkarıyor, yoksa Emniyet bir rapor gönderiyor onun üzerinden mi?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Adli Tıp ayrıca rapor hazırlıyor değil mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tekrar edeyim, şeyi soruyordum: Şimdi, burada bize gelen şu Adli Tıp raporlarında, savcılık istemeleri falan da var, onun dışında, mesela bir tanesinde Adli Tıp 22 sayfa bir rapor yazmış ve o raporun hepsinde ifadeler tekrarlanmış yani sayfalarca o var zaten. Dolayısıyla oradaki şeyleri siz kendiniz mi çıkarıyorsunuz Adli Tıp olarak, ifadeler mi geliyor elinize?

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İfadeler geliyor.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Tabii, ifade, dosya geliyor bizim elimize. Adli Tıp Kurumuna dosya gelir, soruşturma dosyası ya da mahkeme dosyası gelir, onun üzerinden raportöre verilir, raportör inceler, gerekli ifadeleri çıkarır, bir sunum hâline getirir ve kurulda sunar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Heyete sunar.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Evet, heyete sunar, heyet değerlendirir ve karar verilir; bu şekilde işler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, işte Filiz Hanım’ın söylediği onlardan biri. Aslında hiçbirinin ifadesinde öyle “merdivenlerde” lafı yokken bu raporda Naşit Okur’un “merdivenlerde” dediği geçiyor. Mesela, çantanın beş saat sonra bulunduğuyla ilgili en ufak bir bilgi yok. Mesela, şöyle diyor Adli Tıp: “Çanta çatıda, o burada. En son çocuklar merdivende gördüler dolayısıyla tabii ki çocuk oradan intihar etti.”

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU – Yok, şimdi, ona bir açıklık getirelim, yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, tamam, diğerlerini şeye almıyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Bunu önümüzdeki hafta çok etraflıca görüşeceğiz, şimdi şey görüşmeyelim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım, ben onu merak ettim. Yanlış çok var da onları çıkarttım bire bir onun için.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Sayın Başkanım, isterseniz bir cümleyle bir açıklama yapabilirim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Buyurun.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Şimdi, şöyle: Adli Tıp hiçbir zaman intihar, cinayet ya da kaza ayırımı yapmaz; bir kere bunu bir netleştiririm. Yüksekten düşme neticesiyle yazılmış üst kurulun raporu. Onun intihar olup olmaması, cinayet olup olmaması, kaza olup olmaması tamamen adli makamlara ilişkindir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Yüksekten” belki yanlış bir ifade.

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU – Yani Adli Tıp buna karar vermez.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evden düştü, yandan düştü; işte sonuçta oradaki şeyler de...

ADLİ TIP KURUMU ANKARA GRUP BAŞKANI DR. YUSUF TANRIKULU - Mahkemenin sorduğu soruya cevap verir Adli Tıp. Yani mahkeme şunu sorarsa: “Sürünebilir mi?” derse “Tıbbi olarak, evet, sürünebilir.” ya da “Sürünemez.” der ama orada mı sürünmüştür, başka yerde mi sürünmüştür ya da sürünmemiştir, onun cevabını vermez. Yani tıbbi olarak olur mu, olamaz mı, onun cevabını verir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam. O bilgileri siz çıkarıyorsunuz, onu sordum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Niye? Yazmış canım, “Yeşillik alandan bulunduğu yere kadar” diye.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Onları görüşeceğiz haftaya inşallah.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yazmaması gereken şeyi de yazmış, bizim hep sıkıntımız da o zaten mahkemelerde. Yazmayın deriz yani sen bir şey yap, sen bir öldüğünü tespit et, bırak onu.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Mülkiye Başmüfettişi Melih Özay, idari soruşturmayı yürüten arkadaşımız konuşacak, bundan sonra bitireceğiz, ara vermiyoruz bugün.

Adli Tıp süre istedi “Biz hazırlanalım.” dedi, Başkan Bey de gelecek, uzmanlarıyla bize sunum yapacaklar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hangisi?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – İstanbul’da Adli Tıp yani raporu verenler.

IV.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI(Devam)

A)GÖRÜŞMELER(Devam)

4.-Mülkiye Başmüfettişi Melih Özay’ın Rabia Naz Vatan’ın ölümüyle ilgili olarak İçişleri Bakanlığı tarafından açılan idari soruşturmaya ilişkin bilgi vermesi

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Melih Bey, hoş geldiniz.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Merhabalar, teşekkür ederim, iyi çalışmalar diliyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Efendim, siz olaydan sonra İçişleri Bakanlığı tarafından açılan idari soruşturmayı yürüttünüz.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Doğrudur.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Konuyu nasıl özetlersiniz bize, sizin dikkatleriniz, fezlekenizdeki netice, kanaat bölümü neydi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – 12 Nisan 2018 tarihinde meydana gelen olay sonrası Bakanlığımız tarafından ilk önce 17/10/2018 tarihinde 2 mülkiye müfettişi ve 1 polis müfettişi görevlendirilmesi yapılmış. O araştırma ekibine o tarih itibarıyla müteveffa Rabia Naz Vatan’ın çatıdan intihar etmek suretiyle ölmesi olayının şüpheli ölüm olduğu yönündeki iddiaların araştırılması görevi verilmiş. Bu görev sonucu görevlendirilen araştırma grubu tarafından 30/10/2018 tarihinde bir tevdi raporu yapılmış cumhuriyet savcılığına. Tevdi raporunun içeriği, raporda belirtilen Emniyet mensuplarının olayın ilk incelemesi sırasında görevlerindeki -bizim görev alanımız itibarıyla- savsama ya da ihmalin adli görev bağlamında da değerlendirilmesi cumhuriyet savcılığına intikal ettirilmiştir. Bu meyanda, Bakanlık makamından söz konusu Emniyet mensuplarının disiplin sorumluluğu sebebiyle disiplin soruşturma izni talebinde bulunulmuş. Bakanlık makamının da uygun görmesi sonucu 2019 yılı Şubat ayında soruşturma safahatı, savunmalarının alınması, makam onayı çıkması sebebiyle uzayan bir süreç sonrası raporlarını gereği yapılmak üzere Bakanlık makamına tevdi edilmiş. Bu rapor bağlamında da önerilen disiplin cezaları, kolluk disiplin hükümleri hakkında mevzuatımız gereği kınama ve maaş kesim cezası şeklinde olmuş. Takdir edersiniz ki olayın ihmal ve savsama niteliği, kolluk disiplin mevzuatında karşılığını bu hükümler bağlamında bulmuş. Ama aynı mevzuatın 10’uncu maddesinin 10’uncu fıkrasında yani kolluk disiplin hükümleriyle ilgili KHK’nin kanunlaşması sonrası 10’uncu maddenin 10’uncu bendindeki hüküm, eğer bu savsama ve ihmal sonrası kamu hizmetinde ciddi bir

aksama var ise bu takdirde kademe ilerlemesini durdurma cezasının verileceği öngörülmüş. Bu noktada soruşturmayı yürüten mülkiye müfettişleri ve polis müfettişinin önerisine disiplin cezası vermeye yetkili merci, bu artırıcı hükmü kullanarak uygulayabilir. Benim bildiğim kadarıyla an itibarıyla henüz bir ceza uygulaması olmamış, sebebi de bizim görevlendirmemiz sebebiyle mükerrer soruşturma olma olasılığına karşı tedbir alma amaçlı olmuştur. Bizim görevlendirilmemiz ise: Rabia Naz Vatan'ın şüpheli ölümü sonrası ailenin bu ölüm sebebiyle iddialarıyla ilgili söz konusu müfettiş grubunun incelemesi sonrası yani 18/10/2018 tarihinden sonra yeni delillerin elde edilmediğinin araştırılması amacıyla ben ve beraberimde 1 mülkiye müfettişi görevlendirildik.

3 Mayıs 2019 tarihli görev onayı sonrasında 6 Mayıs tarihinde Eynesil ilçesine intikal ettiğimizde görevimiz gereği irtibatlarımızı kurduk ve o tarihte öğrendiğimize göre dosyaya erişim kısıtlamasının olması sebebiyle olarak savcılık makamıyla bir yazışma yapmak, bilgi belge talebinde bulunma durumunda kaldık. Savcılık makamının erişim kısıtlamasının kalkması sonrasında talep ettiğimiz belgelerin verilebileceği beyanı üzerine biz ivedi yapmamız gereken şeyleri yapıp Ankara'ya dönmek durumunda kaldık.

İvedi yapmamız gereken şeyler ise... Yerel kollukta ve ilk soruşturmayı yapan grubun çalışma raporlarını ve eklerini incelediğimizde gördüğümüz olgu, düşme sonucu bir ölüm var ise bunun çatıda olup olmadığının ya da nereden düştüğünün en önemli iki delili niteliğindeki çantanın ve çocuğun ayakkabılarının çatıdaki materyallerle mukayesesi yönünde kriminal incelemenin yapılmamış olduğu tespitimiz üzerine, hemen o tarihte yani 9 Mayıs tarihinde, Giresun'a intikalden iki gün sonra savcılığa bir tevdi raporu yaptık. Bu tevdi raporunun içeriğine müteveffanın babası Şaban Vatan'ın bize verdiği 4 sayfalık ifadeyi de koyduk ki savcılıkta bulunan beyanların fevkinde başka iddialar varsa onlar da savcılık makamınca değerlendirilsin.

Bu tevdi raporunu 9'unda verdikten sonra yine, önceki teftiş grubunun araştırması ve bizim onun ekleri üzerinde bir gözlemimiz oldu. Bu gözlemimiz de olaya ilk müdahale eden Emniyet görevlilerinin olay yeri incelemesi, delil toplama noktasında hizmet içi eğitim görmemiş olmaları olgusu idi. Bunun üzerine, 10 Mayıs tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğüne intikal etmek üzere -bizim raporlama tecrübemiz gereği- bir inceleme raporunu Mülkiye Teftiş Kuruluna, Bakanlığımıza intikal ettirdik. Bu raporda da -biraz önce ifade ettiğim gibi- talebimiz, tüm teşkilatta bu nitelikli kolluğun ilk olay müdahalesindeki temel olay yeri müdahale teknikleri ve delil muhafazası konularında eğitimlerinin gerçekleştirilmesi idi.

Sonra Ankara'ya 10 Mayıs 2019 tarihinde döndük, savcılıkla bir ila bir buçuk süreçler içerisinde 3 kez yazışma yaptık. Dosyada erişimin kalkıp kalmadığı, talep ettiğimiz bilgi ve belgelerin bize verilip verilmeyeceği yönünde idi bu yazışmalarımız. Uygun cevap almadık. Bunun üzerine, en son ekim ayının başında telefonla ve yazışmayla tekrar görüştük, görüşme sebebimiz şu idi: 12 Nisan 2018 tarihinde meydana gelen olayın müdahalesinde sorumlu olduğu kanısına vardığımız kolluk görevlilerinin disiplin sorumluluklarının iki yıllık zamanaşımı sebebiyle cezasız kalma olasılığının ortadan kaldırılması amacıyla idi. Yazımızda bu kaygımızı ilettik ve şunu da ekledik: Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün bir genelgesi var, bu tür soruşturmalarda kısıtlamanın soruşturmacılara uygulanmaması yönünde; bunu da hatırlattık ancak dosya bize açılmadı.

Komisyonumuzun intikalini hafta sonu açık medyadan öğrenince hemen yerelde irtibat kurduk, pazartesi günü dosyanın bize açılacağını öğrendik, salı günü hareket ettik Giresun'a. Savcılıktan dosyaları talep ettik, dosyalar üzerinde inceleme yaptık, ilave belge taleplerimiz oldu. Netice itibarıyla, dört gün içinde, ayın 22'sinde raporlamaya gelecek duruma geldik ve ilk raporlarımızı hemen tevdi ettik.

Geldiğimiz noktada, Komisyonunuza da arz etmiş olduğumuz araştırma raporunda ayrıntılandığımız husus kanaat itibarıyla şu şekilde oldu: Çocuğun, müteveffanın yaralanmasının öncesindeki son görüntüleri ile ihbar hattına, 112'ye intikal eden haber arasında yaklaşık 46 dakika 16 saniyelik bir ölü nokta var. Burada herhangi bir MOBESE görüntüsü yok. Bu ölü noktanın aydınlanması, iddia edilen trafik kazasının olup olmadığı noktasında önemli idi. Bu nedenle, bizim dosya üzerinde ilk dikkat ettiğimiz husus, bu sürenin, 46 dakikanın aydınlanıp aydınlanmadığı, bizim açık kaynaklardan ve Şaban Vatan'ın bize ifadesinden anlaşılan metruk bina olgusu, Doblo aracın varlığı gibi iddiaların da doğruluğu noktasında bu 46 dakika önemliydi.

Savcılık makamınca sanıyorum, 3/6/2019'da yapılan özel soruşturma ekibinin yaptığı soruşturmanın ayrıntılarını incelediğimizde ve iletişimin denetlenmesi, HTS verilerinin, baz istasyonu verilerinin kontrolü sonucunda gözlemimiz o oldu ki -bu, ifadelerle de teyit ediliyor- boşluk olan kısım 12 dakika. 12 dakikalık bu boşluğun da doğal olarak çocuğun görüldüğü, güm sesinin duyulduğu saat ile intikalın, oradaki insani reflekslerle bocalamalar bağlamında arandığı dakikaları da koyduğumuzda, Adli Tıp verileri ve otopsi görüntülerini de gördüğümüzde yaptığımız değerlendirme, ölümün trafik kazası sonucu olmadığı yönünde oldu.

Trafik kazası sonucu olmayan bu ölümün ne şekilde gerçekleştiği konusunda ise müteveffanın nereden nereye, nasıl düştüğü hususu ise tanık beyanlarındaki karmaşa –Komisyonunuzca da malum olduğu üzere- sebepli olarak netleştirmenin ancak çocuğun ilk bulunan ayakkabısı, ayakkabısının altında ilk resimlerde çıplak gözle görünen materyaller ile çatıdaki materyallerin mukayesesi sonucu teyidi ve yine, çantadaki parmak izleri ya da çantadaki materyallerin teyidi noktasında idi. Ancak maalesef, bu deliller elde edildikten sonraki süreçte gerek adli delillerin korunmasındaki usule ve gerekse de ivedilikle, örneğin, çantadaki parmak izlerinin Trabzon'daki incelemeye giderken yoldaki zamanın dahi parmak izinin kaybolmaması adına çok önemli olduğu doğrusu karşısında zamanında götürülmemiş olması ve bizim -biraz önce arz ettiğim- 9 Mayıs 2018 tarihli savcılığa tevdi raporu sonrası savcılığın 15 Mayıs'ta kriminal incelemesinden gelen sonuç, parmak izlerinin alınmadığı, bulunmadığı, ya yitirdiği ya da çantanın materyali sebebiyle, kumaş materyalin parmak izini barındırmıyor olması, barındırmıyor olması sebebiyle parmak izinin bulunmadığı, kimyasal materyale ise rastlanmadığı yönündeydi. Aynı kayıplar ayakkabılarda da söz konusu olmuş ve çatıdan da mukayese esas numune malzemenin yeterli alınmaması da söz konusu olmuş -ki aradan on dört aylık bir süre geçtiği için doğal olarak bu da muhtemelen böyle sonuçlanmış- ve gelinen noktada da o iki materyalden doğru verilere ulaşılmaması neticesinde çocuğun, müteveffanın çatıya çıkıp çıkmadığı, tanık beyanları dışında ortaya konulamamış oluyor maalesef.

Bu noktadan sonra da bizim görevimiz gereği yapacağımız hususlarda bir eksik kalıyor idi, o da şu: “Çanta, materyali itibarıyla parmak izi barındırmaya kesinlikle müsait değil miydi? Yani çantanın bulunduğu saat, 23.00 saati itibarıyla bulunduğu anda hemen delil muhafazasına alınıp derhâl Trabzon'a kriminolojik incelemeye gitmiş olsa idi acaba çantanın kumaş olan kısmı dışında başka materyallerden yapılmış tutma yerleri ve file kısımlarında parmak izi bulunabilir miydi? Yine, ayakkabılar hemen usulüne uygun muhafaza edilmiş olsaydı, çatıdan da alınan materyaller o anda yeterli olacağından, bunlar da yine ivedilikle Ankara Kriminolojiye gelmiş olsa idi buradan olumlu sonuç alınabilir miydi?” sorularıyla kamu görevlilerinin görevlerindeki savsamanın bu noktaya gelmesindeki illiyeti kurmak adına Kriminal Daire Başkanlığından bilgi talep ettik. O bilgiyi beklemekte iken perşembe akşamı Bakanlıktan arandım, Komisyonunuzun talebi üzerine raporun kurye marifetiyle pazartesi günü Komisyona intikal edeceğinden cuma günü raporumu vermeme istendi. O nedenle, kriminal cevabı beklemeden raporumu tamamlamış oldum.

Biz, ben ve polis müfettişi olarak bir disiplin soruşturma izni talebinde bulunduğumuz Bakanlığımızdan. Şu ana kadar soruşturma konusu yapılmamış -biraz önce arz ettiğim- bu materyallerin süresinde krimonolojik incelemeye gönderilmemiş olması ve korumadaki usulüne uygun olmayan davranış biçimlerinin disiplin sorumluluğu bağlamında soruşturulması gereğinden Bakanlık makamından soruşturma izni talebinde bulundum. Bu meyanda, ilk soruşturmayı yapan savcının, bir polis memurunun ifadesi bağlamındaki sorumluluğu sebebiyle gereğinin takdir edilmesi üzerine HSK Başkanlığına tevdi raporu yaptık.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Savcı hakkında.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Tabii ki.

Çünkü Komisyonunuz tarafından da dinlendiğini açık kaynaklardan öğrendiğim “Ruhi” isimli başpolis memurunun bana verdiği beyanda “Biz anında bu materyalleri krimonolojik incelemeye götürülmesini istedik ancak ‘Beklesin.’ emrini aldık.” dediler. Bu noktada, tabii, bizim bunu ilgili memurlar adına soruşturma konusu yapmamızın sebebi ise -çünkü savcıya niyabeten görev yapıyor Emniyet mensupları- aynı, benzer hadise adli muayene sırasında müteveffanın elbiseleri sebebi olmuş. Memurların, elbiselerin de koruma altına alınması yönündeki talebine savcı bey “Aileye teslim edin.” talimatı vermiş, buna rağmen, o polis memurları orada resen hareketle o malzemeyi aileye teslim etmemişler, incelenmek üzere Emniyete getirmişler. Bu uygulanıyorsa o zaman kriminolojiye gönderme noktasında da aynı memurlarımızın bunu uygulaması beklenirdi normal şartlarda -savcının iş yoğunluğu sebebiyle atlamış olma olasılığını da göz önüne alarak- ancak göndermemiş olmaları, bir disiplin sorumluluğu doğuracağı bahisle soruşturma izni talebinde bulunduğumuz ve geldiğimiz noktada da bu onayı beklemekteyiz.

Benim Komisyona aktaracağım hususlar bundan ibarettir.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Teşekkür ediyorum.

Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hoş geldiniz Melih Bey.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Teşekkür ederim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İfadeleriniz, açıklamalarınız için teşekkürler.

Doğru mu anladım? Şunu sormak istiyorum: Bir soruşturma için belki de olayı karartma ihtimali bile mevcutken -çünkü bir dolu söylenti çıkıyor ya ortaya- size dosya açılmadı ve gizlilik kararı olduğu mu söylendi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Doğrudur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz neredeyse ta ekime kadar dosyaya ulaşamadınız mı soruşturma yapan bir merci olarak?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Doğrudur. 3 kez yazışma yaptık dosyanın açılması için, şifâhen de görüşmeler...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Dolayısıyla bununla ilgili ilk savcının bir alakası yok, o gitmişti zaten.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Sonraki süreçle ilgili.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sonraki süreçte başsavcılık, savcılık yani onlar size dosyayı açmadılar ve...

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yazışmalarımızı soruşturmayı yürüten Görele Başsavcılığıyla yaptık dosyanın bize erişime açılması yönünde. “Erişime açılma” demeyelim de doğru tabir, bizim talep ettiğimiz bilgilerin, belgelerin bize verilmesi noktasında...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama erişim de yani sonuçta siz gerçekten hani bir soruşturma bir şekilde de siz yürütüyorsunuz, belki tamamına da hâkim olmanız gerekebilir ya da o anda bakacağınız, eksik talep ettiğiniz şeyler olabilir. Bir dosyanın tamamını görmeden –ben de hukukçu olduğum için- bazen vâkıf olamazsınız diye söylüyorum ama sonuçta siz erişemediniz. Dolayısıyla bu hakikaten ekime kadar ya da biz gelene kadar aslında açılmadı.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, siz gelmemiş olsaydınız disiplin boyutuyla zaman aşımı ciddi sıkıntıya girecekti.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir de zaman aşımı söz konusuydu.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – 12 Nisan 2020’de zaman aşımı olacaktı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bu da çok ciddi bir şey.

Şöyle dediniz: “Olay yeri inceleme, delil toplama ihtisasları yok.” Yanlış anlamadım, değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Eğitimlerinin olmadığı doğrudur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Oradaki yerel personelin.

Peki, bu eğitim eksikliğini sadece siz, Eynesil’dekiler için mi görüyorsunuz yoksa genelde bu sıkıntıyı görüyor musunuz, böyle bir şey söylenebilir mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – İzniniz olursa buna cevap veremeyeceğim ama görevim bağlamında Eynesil’de gözlemledim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani ne yazık ki “Ben de demiştim.” demek istemem ama çatı ve ayakkabı meselesini ben de Eynesil’de ifade etmişim ve “Hiç mi örnek alınmadı buradan yani çatıdaki izlerden, çocuğunun ayağının karşılaştırması falan...” diye. Bu, çok ciddi bir eksiklik, aynı şekilde çantayı da söylüyorsunuz.

Bir de bunun artık bu kadar zaman sonra, sizin bilgi ve görgünüze dayanarak, giderilme şansı yok artık anladığım kadarıyla, değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Dosyada mevcut kriminal raporlar bağlamında maalesef yok ama tabii “Kriminal ilminin bunu yapma şansı var mıdır?” sorusunun bu görev bağlamında yanıtını almak adına ben, Kriminal Dairesi Başkanlığıyla, uzmanlarıyla telefonla da görüştüm ancak olmadığı belirtildi. Yine de “dosyada yer alsın” için yazışma yaptım Kriminal Dairesi Başkanlığıyla, onun cevabını bekliyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Özellikle çanta için yaptınız.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Çanta ve ayakkabı.

Yani çantada hiç mümkün değil ama ayakkabıda görselde gözlemliyorsunuz çıplak gözle, muhtemelen sizler de gözlemlemiştinizdir, materyalleri görüyorsunuz, çatıda çekilmiş materyalleri de görüyorsunuz, vicdanen kanaatiniz oluşuyor çatıya çıkma yönünde ama tabii, dosyada onun delillenmiş olması gerekiyor. O nedenle, ondan sordum, ısrarla sordum “Acaba, şu anda daha bilimsel, daha uzman kişiler tarafından çatıdaki materyaller o çıplak gözle mukayese edilse sonuca ulaşılabilir mi?” Tabii, müteveffanın yürüdüğü güzergâha baktığınız zaman -ben de orada yürüdüm, açık kaynaklara göre sizler de yürümüşsünüz- o materyaller güzergâhta da var. O nedenle önemliydi çatıdaki şey.

Çanta ise: Çanta çok ciddi bir karmaşa yani çıplak gözle de görüyorsunuz o karmaşayı. İlk çıkan memurların görmemiş olması... İlk çıktığında olay hep trafik kazası –takdir edersiniz- üzerine yoğunlaşıyor ta ki adli muayene sırasında çocuğun tabanlarındaki o yaralanmalar yani uzman olmasanız dahi onun yüksekte düşme olduğunu görüyorsunuz. Doktorun ilk verdiği mütalaa “Bu, yüksekte düşme.” Yüksekte düşme yanıtı gelince hemen telefonla Emniyet mensupları hareketleniyorlar: “Bu, düşme de olabilir.” Tabii, maksadını aşan, intihar beyanları da kullanılıyor o sıra. Bunun, tabii, acılı aile için travması farklı oluyor. Ama çatıya çıkıldığında, o gözle de bakıldığında çantaya rastlanmamış olması, dediğim gibi, hayatın akışına uygun değil. Hele hele dönüşte, çatıya o çıkıştaki 2 tane su şeyi var, görmüşsünüzdür. Ona çarpmamak için sola yanaşıp yürümeniz lazım. Sola yanaştığımızda da çantayla göz göze geliyorsunuz. Çanta, o nedenle çok karmaşa bir şey; o nedenle, ifadelerle de netleşmiyor; o nedenle de bu iki materyal üzerindeki kriminal inceleme çok önemli idi bu olayın aydınlanması adına.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir şey daha sormak istiyorum yine yerel olarak, belki genel olarak cevap vermeyebilirsiniz. “MOBESE görüntüleri yok, önce kırk altı dakikalık bir boşluk tespit ettik, sonra on iki dakikaya düşürdük o değerlendirmelerle.” dediniz. MOBESE görüntülerinin olmaması ve aynı şekilde HTS kayıtlarının olmaması böyle bir yerde normal mi sizce?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, tabii, orası özelinde normal diyebilirim yatırım sebebi. Baz istasyonları ise -sayın vekilim de bilir- Karadeniz’de önemli bir sorun. Baz istasyonu geniş alandan veriyor, bazen yanıltıcı oluyor baz istasyon verileri, örtüşmüyor. Örneğin, savcılıkta size de sunulmuş olan raporda bir örnekleme yapılmış, bir kişinin görüşmesi alana yakın bir yerden görülüyor baz istasyon, HTS verisinde ama çok farklı yerden görüştüğü net. O nedenle sağlıklı olmuyor. O, tabii, operatörlerle ilgili bir olay, coğrafyayla ilgili bir olay diye düşünüyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, çok teşekkürler.

Son olarak şunu sormak isterim: Yanılmıyorsam Ruhi Kalkan’a “Eğer siz elbiseleri aileye teslim etseydiniz, size kimse bir şey demeyecek miydi?” diye ben de sormuştum “Hayır.” demişti yani kendi çabasıyla bunu yapmış ama şimdi bazı polislerle ilgili soruşturma var; gerçi savcıyla ilgili de var. Genel olarak değerlendirmede, açıkçası, ben daha altta olanların yanmasını istemem genelde yani bu, bana etik gelmez. Hakikaten, aslında, daha kapsamlı belki bir araştırmaya da ihtiyaç duyduunuz mu? Sonuçta 2 polis memurunu suçlamak kolaydır ya da işte, ne bileyim, yoldan geçen 2 işçiyi bir inşaatta suçlamak kolaydır ama daha sorumluluk sahibi olanları suçlamak, o kadar kolay olmaz hiyerarşi gereği ve işte, biraz da toplumsal anlayış gereği aslında. Hani, burada gerçekten bu anlamda derinlikli bir soruşturma yapılıyor mu, yapıldı mı, yapıyor musunuz; sizden başka yapan var mı?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, bu noktada belki Mülkiye Teftiş Kurulunun, Bakanlığımızın bu olay bağlamındaki görevini ifade etmem gerekir, ondan sonra ayrıntıya girerim sanıyorum.

Şöyle: Adli kolluk teşkilatı özel olarak kurumsallaşmamış olduğundan ve bizim bu anlamda adli görev yapan kolluğun eğitimi, donanımı, atanmaları ve bu amaçla teknik donanımları İçişleri Bakanlığının sorumluluğunda yürüdüğünden, böyle bir olay sebebi olarak personelin olaya el koyma, delilleri muhafaza etme gibi iş ve işlemleri bize terettüp ediyor, İçişleri Bakanlığına terettüp ediyor. Bu noktadan da hareketle personelin sorumluluğunu yerine getirip getirmediği, teknik donanımının bu bağlamda yeterli olup olmadığı hususunun araştırılması temel görevimiz. Bu görev bağlamında, genel görev bağlamında, bu olay özelinde meseleye baktığımızda, biraz önce arz ettiğim çerçevede oradaki eğitim yetersizliğini gözlemlediğimizde zaten Bakanlığı bilgilendiriyoruz, teşkilatı bilgilendiriyoruz bu konuda.

Şimdi, tabii, şu konuyu da göz önünde tutmak lazım: Emniyet teşkilatında nitelik yatırımı yapılmış personelin 17 Aralık sürecinden sonra, 15 Temmuzdan sonra ciddi ölçüde FETÖ'cü çıkması, atılmaları sonrasında kalan personelle hizmet yürütülürken doğal olarak bu tür yetersizlikler hâlinde müdahale söz konusu olabiliyor yani bunu da tırnak içinde bu açıdan da değerlendirmekte yarar var diye düşünüyorum.

Araştırma görevi, bu olay özelinde daha ileri düzeyde yapılabilir mi? Tabii, şu anda yargılama devam ediyor. Yargılamanın devam ettiği noktada bizim de aklımıza gelen soru işaretleri belki bugün aydınlandı ya da yarın aydınlanacak, çalışmalar devam ediyor. O nedenle “yapılmadı” yerine belki “ileride yapılmalıdır”ı kullanmak daha doğru olur diye düşünüyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani sizin dışınızda aslında Adalet Bakanlığının da herhâlde devreye girmesi lazım değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, doğru adres o.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sizin İçişleri Bakanlığı ama aslında Adalet Bakanlığının da girmesi lazım.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, doğru adres o diye düşünürüm yargısal işleyiş bağlamında.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Nuhoğlu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Melih Bey, hoş geldiniz. Öncelikle, bu kadar çalışarak geldiğinizden ötürü teşekkür ediyorum. Hiç notlara bakmadan, gayet güzel olayı başından itibaren getirdiniz.

Ruhi Kalkan, ayakkabıyı kendisinin aldığını, oraya geldikleri polis otosuna koyduğunu, kimsenin dokunmaması için kapıyı da kendisinin kilitlediğini söyledi, muhafaza altına aldığını ifade etti. O ayakkabının akıbetini araştırdınız mı?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, Sayın Vekilim, biraz önce bahsettiğim bağlamda, bir delildeki kimyasalların muhafazası için bir yerde kilitli tutulmasından öteye delil torbasında muhafazası, hiç el değmemesi ve ondan sonra da şüpheli alanlardan materyal alınarak mukayesesizle sonuca gidilebilir.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – “Bunlar yapılmadı.” mı demek istiyorsunuz?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, o zaman şunu da öğrenmek istiyorum: Bunların iadesine karar veren, o günkü savcı yani yanılıyorsam sonra terfi ettirilip bir ilimize ağır ceza hâkimi olarak atanan savcı mı yoksa yerine gelen savcı mı oldu? “İade edin bunları ailesine.” diyen hangisi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Halil Çokkaş isimli ilk savcı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İlk savcı, terfi ettirilen savcı.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Zaten olayın olduğu anda adli vazifeyi ifa eden kendisi ve yanılıyorsam yirmi beş gün sonra bu materyaller adli emanete teslim edildikten sonra sadece biyolojik incelemeye gidiyor. Yine kimyasallarla ilgili inceleme yapılmıyor, sadece biyolojik, işte kan, sperm ve diğer incelemelere gidiyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Evet, bu savcının terfi ettirilmesini zaten başından beri yadırgıyoruz biz.

Ben devam etmek istiyorum: Şimdi, siz trafik kazası olmadığı kanaatine vardığınızı ifade ettiniz.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Doğrudur, raporuma da yazdım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bizim dinlediğimiz tanıkların pek çoğunun ifadesi dosyada da yer alıyor, siz de incelemiştinizdir. Ağırlıklı olarak “Rabia Naz’ı bulunduğu yere âdeta kucağa alınıp getirilip bırakılmış olarak bulduk, gördük.” dediler. Siz de bunları okumuşsunuzdur. Atlayan veya düşen bir çocuğun, hele hele sürünerek gelen bir çocuğun böyle elde, kucakta bırakılmış gibi bulunmasını yadırgamadınız mı? Bu konuda ne yaptınız?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Bu ifadelerde bu açık Sayın Vekilim, şöyle: Şaban Vatan’ın abisi Muhammet Vatan olaya intikal ettiğinde, görür görmez, refleksif insani tepki vererek hemen müteveffayı kucağına alıyor ve uyarılıyor “Ne yapıyorsun, boynu kırılır.” falan diye. Düzenli bir şekilde yere koyuyor ve ondan sonra ambulans geliyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hayır, efendim, ondan önce Şermin Hanım gitmiş, Mürsel orada zaten; onların ifadeleri net yani birisi gelip kucağıyla koymuş gibi, Şermin çok net anlatıyor bunları.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Mürsel’in böyle bir ifadesi yok ağabey.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Mürsel hem öyle diyor hem de “Sürünerek geldi.” diyor evet.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şermin Hanım da “Ben geldiğimde orada duruyordu.” diyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Değerli Milletvekilim, siz birisini savunmak zorunda değilsiniz, biz de kimseyi suçlamıyoruz, aydınlatmaya çalışıyoruz sadece.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ağabey, ben kimseyi savunmuyorum ama siz suçluyorsunuz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hayır, efendim, aklımızdakileri burada ifade etmiyoruz, kendi aramızdaki toplantıda zaten söyleyeceğiz, söylüyoruz da.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır, Mürsel’in böyle bir ifadesi yok zaten.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Mürsel’in çelişkilerini zaten ben daha önce ifade ettim, gene edeceğim ama âdeta kucakta getirilip bırakıldığı ifadesi sadece Şermin Hanım’a ait değil, ilk görenlere ait bir ifadedir yani sizin bahsettiğiniz amcanın oraya gelmesinden çok önce. Yani belki birkaç dakika -ne kadar bilemiyorum ama- ilk görenlerin ifadesi âdeta böyleydi; bunu fark edip üzerine bir araştırma yapma lüzumu hissetmediniz mi? Benim sorduğum bu.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, şimdi, tabii, biraz önceki çerçeve bağlamında, arz ettiğimiz görev itibarıyla olayı aydınlatma temel görevimiz yok doğal olarak ancak bu noktadan da şunu söylemek mümkün. Yani trafik kazası olmasına sebep teşkil edecek bir veri değil ama zaten müphem olan, sıkıntılı olan, netleşmeyen husus, nereden, nereye, nasıl düştüğü hususu. Bunlar netleşmiyor. Müteveffanın bulunduğu yere acaba kucakta mı geldiği de netleşmiyor, orada da netlik yok. Biraz önce, işte, Mürsel’in ifade karmaşası bağlamında, Mürsel’i, çocuğu fındıklık alanda görür görmez yine insani refleksle hemen kucaklayıp giderken uyarıldığı ve bırakıldığı da söylenenler, düşünülenler arasında ama bunların trafik kazasının unsurları olarak değerlendirilemeyeceği kanısındayım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Evet, teşekkür ederim ben.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Evet, teşekkür ediyoruz.

Jale Hanım, sıra sizde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, anladığımız kadarıyla, arkadaşların olay yeri inceleme hizmet içi eğitimlerinin olmadığını söylediniz ama tabii, bu memur arkadaşlarımız da çok fazla hastane çevresindeler, sürekli hastanedeler. Şimdi, bakıyoruz, Kutlay Sevinç hastanesinin içinde, müşahede odasında, perdenin orada duruyor sürekli, diğer arkadaş Selim Aktaş sürekli orada, sürekli herkes hastanede. Anladığımız kadarıyla, sadece 2 polis, Adem Artaş -geçen hafta dinledik herhâlde biz onları- olay yerine ilk giden 2 polis... Onun da bir tanesi trafik polisi zaten, orada bekletiliyorlar ama o arada, çok ilginç şekilde Giresun İl Emniyetten gelenler var olay yerine, çatıya çıkıyorlar, çevredeki vatandaşlar “4 polis gördük.” diyor. Siz bunları tespit edebildiniz mi? Mesela sürekli olarak 4 tane polisin geldiğinden söz ediyor çevredeki. Mesela bunlar sivil mi resmî mi, kim bunlar? İfadesi alınan hiç kimseye hiçbir polis teşhisi yaptırılmamış. Yani çok ilginç, bir şey olduğu zaman, ufak bir hırsızlık bile olduğu zaman 4-5 kişiyi dizip bir teşhis yaptırılıyor. Herkes polislerden söz ediyor sürekli, “Orada o vardı.”, “O çantayı aldı.” diyor ama hiç kimseye bir polis teşhisi yaptırılmamış. Kaç polis var, kimler var olayın içinde, biz bunları bile hâlâ anlayamadık. İsimlerini bildiklerimiz var ama kim nerede, niye o orada, niye müşahede odasının içinde 2 polis var o anda? Yani bunlar hep böyle çok şüphe çekici işler.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Eynesil ilçesi, adli hizmet bakımından Görele Adliyesine bağlı, yönlendirme ve işlemler Görele’de. Görele’de bir de bölge sorumlusu bir “adli mukayyet” denilen, olay yeri incelemesi personeli var. İlçede ise -Eynesil’i gördünüz- mütevazı bir kadroyla çalışıyorlar. Cinayet olma olasılığında da Giresun’dan takviye ekipler geliyor, böyle bir görev anlayışıyla yapılmış bir yerden bahsediyoruz.

İlk olay ihbarı “bir yaralanma” şeklinde geliyor -malumunuz- 112’ye, daha sonrasında ise trafik kazası şekline dönüşüyor ambulandan gelen telefon, 156’ya gelen başka telefonlarla. Dolayısıyla, ekipler olay yerine intikal ettiklerinde, hep bir trafik kazası araştırması yapıyorlar. Bu meyanda da Eynesil ilçesinde yaklaşık -yanılabiliyorum- iki hafta kadar önce bir ölümlü trafik kazası meydana geliyor ve çarpma sonrası kaçma hadisesi var, genç bir çocuğun da ölümü söz konusu. Herkes, personel de bir trafik kazasına, kaçmaya, bir ölüme endekslendiği için -zaten olayın olmadığı bir yer- herkes trafik kazasının unsurlarını arıyorlar, ta ki adli muayene sonrası düşme olduğu yönünde Ruhi başpolise telefonla gelen bilgiyle “Hemen olay yerine gidin, evi boşaltın, tedbirleri alın.” anonsu üzerine, kim varsa, trafik memuru vesaire mütevazı kadroyla intikal ettiğinde, zaten bizim insanımızın taziye yaklaşımı yani çok duygusal bir ortamın varlığı, büyük bir kalabalık da var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani iki hanım gidip merdivenleri siliyor zaten.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yani büyük bir kalabalık var. Bu meyanda, bunun düşme sonucu olduğu anonsları gelince, il emniyet müdürlüğü de cinayet masasından hemen yeni göreve gelmiş gececi 2 polis memurunu gönderiyor. Onlar olay yerine gittikleri anda, adli muayeneden farklı bir şey gelince “Bir uğrayalım, oradan bilgi alalım.” diyorlar, ilçeye uğruyorlar “Olay yeri neresi?” diyorlar. Oraya gidiyorlar, orada büyük bir karmaşa var, herkes bir şeyler söylüyor yani tahmin ediyorsunuz o taziye ortamını. O karmaşadır biraz önce belirttiğiniz belirsizliklerin sebebi. Sonrasında zaten olayın basına, görsel medyaya yansımaları itibarıyla her şey daha da karmaşık oluyor maalesef.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de sürekli olarak -Filiz Hanım da biraz söz etti- hep daha alt kademede görev yapan arkadaşların defalarca ifadesi alınmış ama mesela esas üst kademedeki arkadaşların ifadesine -belki siz almışsınızdır ama- diğerlerinin hiç ifadesine başvurulmamış. Artı, olayda adı geçen bazı kişilerin hiç ifadesine başvurulmamış. Yani bazıları kendileri gitmiş “Hiç bana sormadınız.” demiş, bazılarında... Mesela bir Belediye Başkanı... Biz Belediye Başkanının müşahede odasında olduğunu çok net doktor beye sorduk, söylemiş ama mesela diğer doktorların ifadesini okuduğumuzda kimse bunu söylemiyor çünkü sorulmamış ama biz sorduğumuzda söylendi bu. Mesela

Belediye Başkanının bir kez bile ifadesine başvurulmamış, belli kişilerin ona keza ama sürekli birileri 6 kez, 7 kez... 2 tanık, gören bile 7 sefer ifadeye çağrılmış. İnsanlar bıkmış artık, öyle bir süreç var yani siz de bunu gözlemlediniz?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Ben bunu yaşadım tabii. Yani ben en az 7 kişinin ifadesini alamadım; sebebi, ya Komisyondalardı ya artık bıkmışlar “Gelmem” diyor yani çok temel tanık “Gelmem.” diyor. Yani yapacak bir şey yok.

Tabii, mesele Komisyonumuza kadar geldiğine göre özel bir şey var...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani olay özel bir olay diyorsunuz.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yani buraya kadar geldiğine göre çok farklı...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Karışanı, görüşeni çok olan bir olay.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet.

Yani müthiş bir tanık karmaşası var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu, sizce, sadece polis arkadaşlarımızın hizmet içi eğitimlerinin olmaması ya da yapılması gerekenin yapılmadığıyla örtülebilecek bir olay mı o ilk soruşturma aşamaları?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yani şöyle diyeyim: Biraz önce aktardığım gibi, olayın şüpheli hâle gelmesinin temel sebepleri çanta ve ayakkabı. Eğer çanta ve ayakkabıda zamanında doğru incelemeler yapılmış olsaydı, biz, en azından şunu derdik: Müteveffa, çatıya çıkmış, ondan sonra çatıdan düşmesinin araştırılmasına yönelinirdi ama şimdi çatıya çıkaramıyoruz çocuğu ancak tanık beyanlarıyla çıkarabiliyoruz çatıya.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tanık beyanı da yok.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Var ama karmaşa var tanık beyanlarında.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çatıda olduğunu gören yok.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, çatıda olduğunu gören yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de şunu sormak istiyorum: Sizin bu şahıslara kınama ve maaş kesimi verdiğiniz söyleniyor, yine hep alt kademede görev yapan arkadaşlar bunlar herhâlde değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, sayın vekilim, olayın olduğu yerde ilçe emniyet müdürlüğü görevi, bir komiser yardımcısı tarafından şu anda yürütülüyor. O dönemde bir emniyet amiri, ilçe emniyet müdürlüğü görevini yürütüyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Cafer Bey miydi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Adli görevli ise merkez karakol amir vekili olan komiser yardımcısı Osman Bey. Adli görevli o. Şimdi, İl Emniyet Müdürü, olayı gördüğünde cinayet masasını görevlendirmiş. İşte, takviye görevliler gelmiş ama anlık, işte, çok büyük –nokta, nokta diyeyim- şanssızlık, artık çok büyük...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – İlk olay yeri tespitindeki aksaklıklar giderilemiyor daha sonra.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de mesela Şaban Bey’in içeriden birilerinden sürekli bilgi aldığı söyleniyor. Yani çünkü bir şeyleri insan kendi başına tahmin edemez. İşte, mesela bir metruk ev. Bana Şaban Bey şunu söylediğinde çok saçma gelmişti: “Orada da talaşlar var, ben kendim gittim.” Muhtemelen oradaki birinin bir şey söylemesi... Yani yaptıkları, Emniyetten kendisine böyle bir bilgi akışı sağlandığını düşündürüyor. Sizin böyle bir tespitiniz oldu mu?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yok, yani bir karmaşa var tabii, o karmaşa içerisinde herkes duyduğunu “Şuradan duymuş.” türünden, yani böyle çok amiyane tabiriyle bir dedikodu oradan... Bir girdap var, o girdap bir yerlere çekiyor insanları.

Ama metruk ev konusu sanıyorum Komisyonunuz açısından da netleşmiştir çünkü sanıyorum olaydan bir ay önce 87 liralık bir elektrik faturası gelmiş, yine olaydan birkaç gün önce o evle ilgili yeni yapım sebepli yıkım işlemlerine başlanmış. Metruk değil, yaşanılan bir yer ama ev yıkılıp yeni bir ev yapılacak, o nedenle boşaltılmış bir ev. Yani “metruk ev” kavramı içinde değerlendirebilecek bir yapı değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O karşılaştırmalardan bir sonuç çıkmış mı yani o üzerinde bulunan toz talaş parçalarıyla metruk evdeki?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Çıkmamış, talaş parçalar, hatta o görünen yeşilliğin de oradaki fındıklıkla mı örtüştüğü mukayesesi de çok geç gittiğinden. O elbiseler de ıslak, kurutulmuş. Bu kurutma, onun kriminal inceleme niteliğini kaybetme sebebi de olabiliyor. Yani ona uygun, çok ivedi, hemen kriminal incelemeye gitmesi lazım. O da yapılmadığı için oradan da bir sonuca gidilemiyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela tanıkla Güler Hanım “Sadece yüzünü ve ellerini yıkadık, çok az üstü ıslandı.” diyor. Geçen hafta gelen bir polis arkadaşımız “4 litre su döktüler üzerine.” dedi.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – “5 litre su döktü.” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani ıslaklık var ama... Sonra, o resimde o kadar büyük bir gölet yok orada ben baktığımda, o resimlerde yok öyle bir göllenme.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Islaklık var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Islaklık var. Mesela onun için mi yoksa yıkandı mı kıyafetler? Ruhî Bey, bize çok açık söyledi: “Kaloriferin üzerinde kuruttuk.” Ama yani açıkça söyledi bize “Üzerinde kuruttuk.” dedi. Ama acaba biri aldı, orada yıkadı mı? Yani size bilinçli olarak bir delillerin karartıldığı izlenimi geldi mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Bende o kanaat oluşmadı. Yani bunu yapmalarını gerektirecek, bu kadar risk almayı gerektirecek bir nihai hedef olamaz. Efendim, yani bir trafik kazasını trafik kazası olarak işleme soksanız çok mütevazıdır onun karşılığı, bu olayda da öyle. Bir yanlışlıklar zincirinin getirdiği noktadır belki.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Babayla hiç görüştünüz mü?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Tabii ki.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani babanın hâlâ çok kesin bir trafik kazası iddiası var, hiç geri adım atmıyor.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – 4 sayfalık ifadesini aldık, o ifadeler üzerine de biz de “Acaba onlara yönelindi mi?” sorusunun cevabını aramaya çalıştık. Savcılığa da “Bu beyanlar bağlamında siz de şey yapın.” dedik, o kadar. Tabii, babayı sizler de dinlediğiniz için...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Lojmanda yani Emniyet lojmanı mı var, tam onu hatırlayamıyorum ama bir yerde, giren bir aracın illa kayıtlarına bakılsın diye bir iddiası var, bize de söylemişti gittiğimizde. Ona hiç bakıldı mı, oraya?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, o savcılığın 2019 yılı Mart ayında görevlendirdiği özel çalışma ekibinin –sanıyorum sizler de dinlediniz, raporlarına da vâkıf oldunuz-yaptığı bence çok değerli bir çalışma var. “Değerli” diyorum çünkü teknikle pekiştirilmiş, tanık beyanlarıyla desteklenmiş bir çalışma. O çalışma bağlamında orada böyle bir kazaya sebebiyet verecek bir aracın varlığından söz etmek mümkün görülüyor, hem de otopsi sonrası Adli Tıp raporu da bizi buna götürüyor yani makul denilebilecek bir suç şüphesine bizi götürmüyor olay. O nedenle, nereden, nasıl, nereye düştüğü sorusunun cevabı aranmaya çalışılıyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ya da, işte, düştü mü, itildi mi, hani birileri öyle bir şeyler de söylüyor.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, yeni bir kriminal inceleme istenmiş herhâlde. O günlüğünde, işte, fulaj izi gibi, işte, 2 kıl bulunmuş herhâlde, değil mi? Bunların sonuçları geldi mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Geldiğini sanıyorum ama, tabii, ben onlar üzerine vaziyet etmedim, takdir edersiniz ki olayı çözmek gibi bir görevim de olmadığından bunları talep etmem de... Yani ben ilk kriminal raporları istediğimde “Yazıyla istensin.” cevabı aldım, onun üzerine yazılı istedim. Şimdi, yazılı isterken de, tabii, görev sınırlarımı ve yetkimi iyi koymam gerekiyordu, o nedenle ona ulaşmadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de ben şeyi çok merak ettim, Hüseyin Bey’in ifadesinde şöyle bir şey var: “Yere değdiği an.” diye -tutanaklarda da var- “17.13” diyor. Geri gelerek mi bulmuş bu saati? Yani onu anlayamadım. Yani orada ölü olarak bulunsa ölüm saatinden çıkabilir o ama “yere değdiği an” diye çok ilginç bir tespit var.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Mürsel Küçükdal’ın hareket rutinlerinden yola çıkarak “Her gün, hangi saatte, nereye gidiyor?”dan yola çıkarak, diğer tanıkların beyanlarını da üzerine ekleyerek hakikaten teknik, ayrıntılı süre...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O süreyi öyle bulmuşlar.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Bu kadar ayrıntıya girmesinin sebebi de, ben kanaat belirtmem gerekirse, çok fazla trafik kazası üstüne yoğunlaştığı için, artık savunma pozisyonuna girmiş Emniyet teşkilatı “Trafik kazası değildir.”in yanıtı adına.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Evet, peki..

Cemal Bey...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Melih Bey, hoş geldiniz, çok teşekkür ediyorum. Hakikaten benim için çok aydınlatıcı, bilgi dolu bir sunum oldu, ben bundan dolayı çok teşekkür ediyorum.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Sağ olun.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Özellikle bir yerde şunu söylediniz: “Bunun trafik kazası olduğunu kesinlikle düşünmüyorum.” ve akabinde de memur arkadaşlarımızın bir bilgisizlik, teknik eksiklik sebebiyle soruşturmaya tabi olduğunu söylediniz. Bizim de dinlediğimiz kadarıyla ve sizin de biraz önce söylediğiniz gibi, bu memur arkadaşlar gelen ihbarlarla trafik kazasına gidiyorlar veya bir yaralanmaya. Dolayısıyla herhangi bir şekilde çatıya çıkmalarını gerektiren bir sebep yok, çatı ve olay yerini inceleyeceğiz diye, etrafi çevireceğiz diye bir sebep yok. Bunların oraya gidişi, 112’nin aranışı,

polisin aranişı “Burada bir trafik kazası var.” diye. Ta ki ne zamana kadar? Çocuğun ölümüne akşam hastanede “Bu, bir düşme sonucu oldu.” denilene kadar. Nitekim, bir arkadaşım ifadesiydi herhâlde “Bize kimse ‘Çatıda çanta var mı, yok mu?’ diye bakın demedi. Biz çatıdan düşmüştür denilerek, nasıl düşmüştür diye çatıya çıktık. Çıktığımızda da çanta falan görmedik.” diyorlar. Nitekim çantayı da zaten 3 sivil vatandaş, birisi dayısı olmak üzere, onlar gece on bire on kala buluyorlar. Dolayısıyla polis arkadaşların -Eynesil gibi bir yerde- bilgisiz olmasından, teknik donanımla donatılmamış olmasından doğal bir şey yok. Ben bu anlamda bir kınama, disiplin cezasını da hakikaten hiç hoş görmediğimi... Filiz Hanım da biraz onu söyledi yani bir HDP’li olarak polisi savundu, teşekkür ediyorum. İlk defa gördüm.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben onlar sorumsuz demedim, sadece onlar günah keçisi olmasın dedim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Dolayısıyla, bu polis arkadaşların da bu şekilde dikkate alınmasında fayda var diyorum. Ben tekrar –soru sormayacağım çünkü, her şeyi net bir şekilde cevapladınız- bu güzel sunumdan dolayı, bu raporunuzu en iyi şekilde bize anlatımınızdan dolayı, bize zaman ayırdığınız için size çok teşekkür ediyorum, sağ olun.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Estağfurullah, teşekkür ederim.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Filiz Hanım, buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şimdi, sataşmadan dolayı da... Ya, öyle değil de bunu genel olarak söylüyorum: Biz herhangi bir olayda –küçük veya büyük- insanların sorumluluklarını değerlendirmeyiz ve yerli yerine koymazsak insanların adalete olan inancı kalmaz. Yani ben bunu avukat olarak yapabilirim, yanlış yapabilirim ve beni azleder, baroya şikâyet eder. Ne bileyim işte, bunun usulleri, yolları vardır ama bir teşkilatı da bu kadar korumaya gerek yok. Yani ben sadece orada evet, genelde inşaatta işçi sorumludur, emniyette de küçük çapta polis sorumludur. Yani bunu yapmayalım ama onların sorumluluğu yok anlamında söylemiyorum. Sorumluluk ne? Zaten beyefendi açıkladı, “Aslında eğitimsizler.” dedi. Yani eğitim verilmesi, ilk olay yeri inceleme eğitimini almaları gerekiyordu, belki bunu vermeyenler de sorumlu işte. O yüzden geneli sordum, “Genele cevap veremem.” dedi. Belki bütün memleketin ilk olay yeri incelemesi belki büyük şehirlerin dışında bu durumda ama insanların adalet duygusunu tatmin etmeye çalışıyoruz.

Siz güzel bir sunum yaptınız, olaylarla ilgili genel olarak bir mesleki tecrübeniz var ve anladığım kadarıyla bu tarz bir şeyde... Tabii ki dediniz ki: “Benim takdir edersiniz ki olayı aydınlatmak gibi bir görevim yok.” Yani olayın bazı eksiklerini emniyet ve İçişleri açısından soruşturmak göreviniz var değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama gene de bu olayda mesela “Trafik kazası değil diye düşünüyorum ama çocuğu yukarı da çıkaramıyoruz. ‘Çocuk yukarı çıktı mı?’ sorusunun da cevap yok.” dediniz. “Acaba düşme mi, ne tarafa düştü, ne oldu veya böyle bir şey oldu mu?” sorusuna en iyi cevabı verebilecek ekip kim olabilir? Ben mesela Adli Tıpta fizik inceleme, fizik ihtisas diye özellikle ısrar etmiştim, aynı zamanda adli mimari gibi bir şeyin de olabileceğini düşünüyorum yani gerçekten oradan bir canlandırmayla bütün ayak izlerini izleyerek Hüseyin Beylerin yaptığının benzeri ama belki daha başka bir açıdan bakabilecek. Sizin böyle bir öneriniz var mı? Onu sormak istemişim. “Ya, şu da yapılırsa mesela Komisyon için de olayın aydınlanması için de daha iyi olur.”

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şu anda soruşturma devam ettiğinden yapılmıyor anlamında değerlendirilmemek kaydıyla sorunuzun cevaplama istiyorum. Yapıda, binada yaşayanların rutinleri ortaya çıkarılmalı, alışlagelmişlikleri ortaya çıkarılmalı. Her gün bilgisayarlar hangi saatte açılıyor, hangi programlara giriliyor? Hanımefendiler hangi saatte neler yapıyorlar, beyefendiler neler yapıyorlar? O binanın bir rutini çıkarılabilir. Bilgisayarlardan bunu çıkarmak mümkün, sanıyorum çalışıyorlar da. Siber incelemesini yapmış, şu anda asayiş birimi açılma-kapanma, hangi programlar yoğun; üç beş aylık geriye doğru rutinler ortaya çıkarılabilirse belki 12 Nisan günü bir istisnai hareket, sebepli bir ipucu yakalanabilir, bu bir olasılıktır.

Bir başka şey, tabii, bu anlamda adli tıp ilminin müsait olup olmadığını bilmemek kaydıyla, sırf bir vatandaş olarak düşündüğüm için ifade etmek istiyorum: Bir itme sonucu düşme ile bir intihar sebepli düşme arasında bu bulgular bağlamında acaba bir fark var mıdır?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, bu bile yok.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Bu, belki bir şey yapılır ama tabii, bu olay sebepli böyle bir ayrıntıya bir Görele Adliyesi, Eynesil'deki personelin genel donanımı bağlamında nasıl gidilir, daha teknik bir inceleme mi gerekir; soruşturmalarda, sorgulamalarda, ifade alımlarında çok teknik olmak gibi birtakım özellikler belki gerekebilir ama gelinen noktada kamu vicdanı bir sonuç bekliyor, doğal olarak sizlerin faaliyetinden bir sonuç bekleniyor. O acelecilik özelinde acaba böyle bir uzun soluklu araştırma bir başka yoruma sebebiyet verir mi kaygısını da tabii belirtmek istiyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Teşekkürler.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Jale Hanım, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, “Aslında trafik kazası olduğunu düşünmüyorum.” dediniz, onu da doktorların görüşüne bağladınız.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Adli Tıp raporu ve adli muayene görselleri. Ben 2 görsel inceledim: Bir tanesi -sizler de görmüşsünüzdür- ayak tabanlarındaki topuk patlaması denilen olay, diğeri bel bölgesindeki o birleşen omurlar ve çocuğun el dış kısımlarındaki fındık örtüsüyle temas izlenimi veren yaralar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, orada zaten şöyle bir şey oluyor: İlk olarak trafik kazası diye ihbar geldikten sonra hastaneye kaldırılıyor fakat ilk raporu yazan ortopedi uzmanını da dinledik, kendisi asla “düşme” sözcüğünü kullanmadı, yüksek enerjili travmaya bağladı. Anca bunun sonuçlarının otopsi sonucu çıkabileceğini söyledi ve nitekim gidiyor fakat orada çocuğa bir film çekilmiyor, mesela skopi cihazıyla bir tarama yapılmıyor orada. Dolayısıyla kemik kırıklarının -bize ilk doktor bey de söyledi- nasıl olacağı, yana mı kayma var çünkü farklı, dikey düşmede farklı, yatay çarpmada farklı, mesela böyle bir saptama yapılmıyor asla, otopside de yapılmıyor. Dolayısıyla otopsinin de eksik yapıldığı yönünde birtakım şeyler var ama o anda da tabii, trafik kazası, birdenbire oradaki lafla doktor beyin “Öyle bir şey yok...” Mesela biz ölüm raporlarını gördük ama hastane raporları yok. Doktorlar genelde hani hastayı muayene ederlerken –benim eşim de doktor, oradan biliyorum- rapor tutarlar ve verirler yani mutlaka hasta raporu... Ölüm saati konusunda bile bir netlik yok çocuğun. Mesela ben şurada ifadede gördüm, Ruhi Kalkan diyor ki: “Benim savcıcıyı aradığım saatten ölüm saati çıkabilir.” Ölüm saatinin netliği yok benim anladığım kadarıyla olayda değil mi, yanlış mı biliyorum?

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Hayır, ölüm saatini ancak doktorlar bilebilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama kimse bilmiyor onu. Yani canlandırma yapıldığı için çocuğa... Ama o yazılır normalde. “Şu saatte kalbi durdu ama canlandırma işlemleri yapıldı.” diye o yazılır, doktor raporları öyle tutulur çünkü. Ama yani net bir ölüm saati dahi yok raporlarda değil mi, yanlış mı söylüyorum?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yani tabii, araştırılması gereken değerlendirmeler olarak düşünülür.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, dolayısıyla, orada hemen birden işi düşmeye yönelten bir savcılık görüşü var çünkü doktorların hiçbirinde öyle bir şey yok. Ben okudum, hepsi “yüksek enerjili travma” diyorlar çünkü çocuk daha otopsiye gitmemiş. Orada birdenbire trafik kazasından herkes uzaklaşıyor, ilk olay yerinde araba parçaları, kırıkları arayan, taksi şoförlerine soran ekip, birdenbire herkes savcının orada... Savcı söylüyor çünkü diyor ki...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Savcı söylemiyor, doktorlar söylüyor, “Düşme de olabilir.” diyorlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, doktorlar “yüksek enerjili travma” diyorlar, hiç kimse “düşme” lafını almıyor ağzına.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Yok, onların ifadesini dinledik hepsinin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hepsini dinlemedik, biz sadece ortopedi doktorunun...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Onlar “Trafik kazasına odaklandık, düşme de olabilir.” diyorlar, tekrar bakabiliriz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başkanım, hatırlayalım, tutanaklara bakalım, ben tekrar okudum. Bir doktor dinledik, Mustafa Kavak'ı.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Hayır, doktor diyor zaten, polisler öyle demiyor “çıktı” diyor... Şimdi hangisi olduğunu hatırlamıyorum. Yani “Düşme ihtimali de olabilir...” diye. Şimdi, doktorlarda da poliste de... Bunu biz kendi aramızda konuşacağız, niye girdik, ayrı bir şey de...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama hani beyefendi buradayken bunu da konuşalım.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Hiçbirinde ölümün nasıl olduğuna dair kesin bir kanaat yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Yüksek enerjili travma” diyorlar.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – “Muhtemelen düştü.” diyorlar daha sonra.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir kısım diyor, hatta bunu polis öyle yönlendiriyor da bizim dinlediğimiz öyle değil.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Şimdi siz neyi soracaksınız arkadaşımıza?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben şunu soracağım: Dolayısıyla hani o savcılıktaki şeyle birlikte birdenbire herkes olay yerine gidiyor, savcı diyor ki: “Bu düşme.” O açıklıyor polislere. Ya, burada ifadeleri var “Savcı bize ‘düşme’ dediği andan itibaren biz apar topar olay yerine döndük.” Selim de dönüyor, işte, Ruhi Kalkan da dönüyor, Kutlay Sevinç de savcı söylüyor, onu polis bilemez ki, polis zaten morgda, bir tek Selim Aktaş giriyor morga herhâlde. Yani orada konuşulanlardan düşme... Çünkü otopsi sonucu yok daha, dolayısıyla ondan sonra gidiyor polisler.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, benim çalışmamdan elde ettiğim bu tespitiniz bağlamındaki husus şöyle, Emniyet mensuplarının ifadelerinden edindiğim: Adli muayene sırasında doktor “Bu, trafik kazası değil; bu, düşme sonucu oluşmuş bir şey. Ona göre, çocuk yüksekte düşmüş.” deyince hemen savcı bey, işte Başkanımızın da belirttiği gibi ilk çıkış, adli muayeneyi yapan doktordan çıkıyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, ama şöyle: Buna karar verecek kişi ortopedi doktoru orada çünkü çocuğun başındakilerin biri pratisyen hekim, biri başhekim yardımcısı, biri anestezi uzmanı...

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Jale Hanım, buradan nereye gideceğiz?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İşte, ben sormaya çalışıyorum, orada aslında polisler değil, savcı diyor.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Arkadaşımız da söyledi kanaatini.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onu polisler çok net söyledi.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Polislere savcı söyler, doktor söyleyemez; polislerin muhatabı savcıdır çünkü.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tabii ki ama ondan sonra gidiyorlar ve orada birdenbire trafik... Hani siz diyorsunuz ya “Trafik kazasını çağrıştıran bir iz yok.” diye yani sizin böyle bir tespitiniz var, şimdi dolayısıyla...

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Benim değil hanımefendi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım, siz “Olacağını düşünmüyorum.” dediniz, haklı olarak tabii, bulgulara bakınca öyle gibi görünüyor ama Adli Tıbbın da söyledikleri ona dayanıyor, polis arkadaşlar da tabii ki sonra doğal olarak gidiyorlar ve bundan sonra intiharı araştırmaya ya da işte, düşmeyi araştırmaya başlıyorlar; birden trafik kazası unutuluyor orada. Ta ki bir buçuk ay sonra ya da işte yirmi gün sonra –her neyse- Şaban Vatan tekrar “trafik kazası” diyene kadar. O sürede de zaten trafik kazası buluntusuna, hiçbir şeye ulaşmak mümkün değil yirmi iki gün sonra, bir buçuk yıl sonra hele hiç değil.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Trafik kazası buluntularına o an itibarıyla ulaşılmamış zaten ama trafik kazası olmadığının en önemli emaresi, o yüksekte düşme sonucu olan vücuttaki topuk patlaması, işte, beldeki ve diğer bulgular. Bunu ilk söyleyen de ilk muayeneyi yapan doktor. Ondan sonra Adli Tıbbın artık kesinleşmiş en üst seviyedeki raporları da bu noktaya gelince...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Otopsiyi izleyince öyle görünüyor zaten değil mi, otopsiyi izleyince öyle görünüyor çünkü bir film yok, yani film yok, skopi yok, hiçbir şey yok.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Belki de çıplak gözle görmek tatmin etti tıp çevresini diye böyle maksadını aşan bir yorum yapayım.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Cemal Bey, buyurun.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Melih Bey, benimki bir soru değil. Yani ben sizi dinledim ve yıllardır bu camianın içindeki bu insan olarak bu tür şeylerle karşılaştınız. Soru sormaktan ziyade bir görüşünüzü alacağım: Şaban Vatan geçen gün bana bir video yolladı, size geldi mi bilmiyorum da, iki tane küçük otomobil yan yana geçerken Şaban Vatan çekim yapmış...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Twitter’da yayınlamış, gördüm.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Twitter’da mı yayınlamış? Bana da artmış. Diyor ki: “Bakın, bu araçlar yan yana geçiyor ‘Yan yana geçmiyor.’ diyenler yalan konuşuyor.” Araçlar da çok yavaş geçiyor zaten, hızlı geçme şansları yok ama Şaban Vatan bize ifadesinde oradan, yukarıdan gelenin otomobil olmadığını söyledi, mikser beton kamyonu olduğunu söyledi ki yani otomobilin 2 katı bir kamyon. Sizce yukarıdan aşağıya mikser beton kamyonu gelirken aşağıdan bir otomobilin yüksek travma sonucu ölüme sebep olacak hızla çocuga vurması mümkün olabilir mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yok, hayır yani o raporda da özel ekibin çalışmasında da mikser beton aracına yönelik özel bir bölüm ayrılmış, orada ayrıntılı olarak buna değinmişler. Kaza olasılığı o güzergâhta, hele hele böyle bir vücut bulgularına sebebiyet verecek bir kaza olasılığı hiç mümkün değil diye düşünüyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Seveda Hanım, buyurun.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Teşekkür ederim Başkanım.

Melih Bey, çok teşekkür ederiz. Hakikaten emeklerinize de sağlık çünkü tüm kamuoyunun da gözü aslında bu Komisyonda ve bu aydınlatılması için yapılan çalışmalarda.

Şimdi, teknik açıdan anlattınız ama aileyi de dinlediniz, akrabaları da dinlediniz herhâlde ve çantanın bulunuşunda bir soru işareti de var; bu aile ilişkilerinde, yenge, amca, kuzen, ağabey, baba; yani az önce de söylediğiniz gibi o apartmandaki ilişkiler konusunda -sizin deneyiminizden faydalanmak açısından- bir gariplik hissettiniz mi? Çünkü hakikaten biz çok kişiyi dinledik burada, inanın hani hassasiyetle soruşturduğunuz da fark ettik sunumunuzdan da benim için çok değerli bu görüşünüz, aileyle ilişkiler konusunda bir gariplik hissettiniz mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yani, tabii, bu soruya cevap vermem noktasında bizim aile kavramımız, bölgenin özellikleri ve bu olayın geldiği nokta itibarıyla beni mazur görün diye düşünüyorum.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Bölge ve Eynesil’de zaten hakikaten sağlıksız ilişkiler oluşmuş artık, herkesin psikolojisi bozulmuş, bu olay çok etkilemiş Eynesil’i, biz gidince hissettik, inanıyorum ki siz de hissetmişsinizdir yani hem bölge hem Eynesil ilçesi olarak etkilenmiş ama hani çantanın bulunuş şekli ve olayın gidişatı açısından...

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Şimdi, eğer her şey normal olsaydı, bütün şartlar, an itibarıyla belki aile ilişkileri konusunda yorum yapacağınız usuli yöntemler geliştirebilirdiniz ama şu anda her şey o kadar karman çorman ki hiç kimseden sağlıklı cevaplar, sağlıklı yorumlar, sağlıklı ilişki biçimleri, gözlemler almanız mümkün değil gelinen noktada. Ancak, o rutini, ailenin alışagelmişliğini statik kalan, değişmeyen unsurlarla, işte, dijital ortamda, başka ortamlarda alınabilir düşüncesindeyim. Yani geldiğimiz nokta, bu anlamda çalışılmasını, yorum yapılmasını, fikir geliştirilmesini hiç mümkün kılmayacak bir ortam.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani o rutini çıkarmak gerekiyor önce.

Sizin çalışmalarınız devam ediyor, değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Yok.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Tamamlandı mı bize verdiğiniz raporla?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Evet, sadece disiplin soruşturması izni talebinde bulundum, Bakanlık makamı uygun görür, ben görevlendirilirse disiplin soruşturmasını yapacağım.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Anladım.

Teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki, o yazdığımız yazıların cevabı gelecek değil mi?

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Kriminalden gelirse eğer, görev de bana verilmemiş olursa Bakanlığımıza bilgi olarak arz edeceğim. Bu noktada Savcılığa da göndermeyi düşünüyorum Bakanlığımınla istişare ederek.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Peki.

Melih Bey, çok teşekkür ediyoruz.

Bir meslektaşım olarak gurur duydum.

Arkadaşlar, bizde mülkiye müfettişleri en az on yıllık fiili kaymakamlıktan sonra mesleğe girerler. O tecrübe farkını da gördük hep beraber.

MÜLKİYE BAŞMÜFETTİŞİ MELİH ÖZAY – Ben de Komisyonu saygıyla selamlıyorum, kolaylıklar diliyorum.

BAŞKAN CENGİZ AYDOĞDU – Teşekkürler ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, bugünkü çalışmamızın sonuna geldik.

Toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati:14.41

